

கையருப்பா

(வாரிதாத்தே இலாஹியா)

குத்புஸ்ஸமான்,
ஷம்ஸால்வஜு-இத்
ஜமாலியா அஸ்ஸய்யித்
கலீல் அவ்ன்
அல்ஹாலிமிய்
மெளவானா.

ஜமாலியா பதிப்பகம்
திருச்சி - 1.

விறையருட்பா

(வாரிதாத்தே இலாஹியா)

கலைக்குமிழிலூ

வாரிதா

பாலாக்காட்டு நாலூ

100 - 22 - 00

வாரிதா

பாலாக்காட்டு நாலூ

100 - 22 - 00

வாரிதா

பாலாக்காட்டு நாலூ

மகாஞ்சி ராம்பாலசுலை
குத்புஸ்ஸமான், ஒம்ஸால்வஜீத்
ஐமாலியா அஸ்ஸயித்
கல்வி அவன் அல்ஹாஷியிய் மொவானா.

பாலாக்காட்டு

நாலூ

பாலாக்காட்டு

நாலூ

பாலாக்காட்டு

வாரிதா ரயிளாவட்டு

ரூக்கிளாங்காலி, 22

ஐமாலியா பதிப்பகம்

35, இரண்டாவது தெரு, செல்ல நகர்,

திண்டுக்கல் ரோடு, திருச்சி - 1.

முதல் பதிப்பு : 2000

கோயில்நிலை கல்வி மன்றம் :

உரிமை : ஆசிரியருக்கே

விலை : ரூ. 25-00

பக்கம் : 76

அச்சிட்டோர் : ஸ்ரீ அக்னிமும்யன் அச்சகம்,
பழனிரோடு,
திண்டுக்கல்-624 001.
நான்மாவரி பரிசீலனை நூல் கட்டு

நூல் கிடைக்குமிடம்:

ஜமாலியா பதிப்பகம்

35, இரண்டாவது தெரு,
விகாரை செல்வ நகர்,
திண்டுக்கல் ஓரூடு, திருச்சி - 1.

1 - பிள்ளை இராம வெங்கள்

பொருள்க்கம்

<u>பாடல்</u>	<u>பக்கம்</u>
1. அஞ்சற்க	1
2. நூன்	2
3. மஹாளந்தன் நாமே	4
4. நானே மகானந்தா	7
5. பரிபூரணன் நானே	8
6. நானெனும் தத்வரூபம்	11
7. தவ்பா - பாபமன்னிப்பு	13
8. பரிபூரணம் நானே	16
9. ஏகாந்தம்	19
10. நான் தோன்றிய காட்சி	21
11. என்னை அறிவாய்	26
12. தனிநிலை	29
13. சமரசம்	31
14. உள்ளில் நின்னொக் காண்பாய்	33
15. மாறிலா மால்பொருள்	36
16. இக(ம்) பா ஆதி அமைவு	39
17. மஹாளந்தன் நானே	42
18. நுண்பொருள் நானே	44
19. பூரண ஞான ஒளி	45
20. ஆனந்தக் கூத்து	47
21. ஞானக்கடல்	50

வினாக்களும் பதில்கள்

<u>பாடல்</u>	<u>பக்கம்</u>
22. சருவமும் நான்	51
23. வீடு	56
24. நித்தியனே யிறையே	57
25. சின்மயநிறைவு அல்லது தன்மயம்	60
26. அருவருவே நானே	61
27. ஏகசின்மய புகழ்ப்பா	62
28. பொன்னார் மேனிப் பெருந்தகை	64
30. மேகமே மேகமே	66
31. வெறும் நாக்கட்டை	68
அருங்சொற்பொருட்கள்	70

ஒ	ஒலிமிளி
ஒ	ஒலையை
ஒ	ஒய்யங்காலையார்டி ஸ்ரிவீரா
ஒ	ஒத்து பிள்ளை ஸ்ரிவீராப
ஒ	ஒத்து சிலாஷ் பா. வா.
வினாக்கள் மற்றும் பதில்கள்	
ஒ	ஒத்து கிளையோட்டு ஸ்ரிவீரா
ஒ	ஒத்து கிளையோட்டு ஸ்ரிவீராப
ஒ	ஒத்து கிளையோட்டு ஸ்ரிவீராப்
ஒ	ஒத்து கிளையோட்டு ஸ்ரிவீராப்
ஒ	ஒத்து கிளையோட்டு ஸ்ரிவீராப்

முன்னுயரை

"கற்றது கைம்மண்ணாவு கல்லாததுலகளவு" என்பதுனை அநேகர் உணர்ந்திவர். ஆதவிள்; தமக்குத் தகையிலாக் கலைகளிலும் தாந் தலையிட்டுத் தம்மையும் மற்றோரையும் புண்படுத்தி வருதல் இற்றைய உலக வழக்காயிற்று. ஆயினும் இஃது இபிவழக்கேயாம். எல்லாருக்கும் ஒவ்வொள்றெளிதாதவிள் அவற்றிலே நாம் சிந்தனை செலுத்தல் நன்மை பயப்பதாம். அன்றி மற்ற வற்றிற்றலையீடு கொண்டு தஞ்செயற்றிற்றனைக் காட்டுமுனைதல் நீச்சு செயலென்க. நற்பெற்றியுடைத்துமன்று என்க.

எடுத்துக் காட்டுவாம். கல்லாத பேதை கற்ற மேதை தனைத்திருத்த முளைவதற்றேயாம். நூட்டு வைத்தியர், அறுவைச் சிகிச்சை நிபுணரிடத்து அவ்வாறு செய்க. இவ்வாறு விளையாற்றுக் எனக் கருத்துரை சுவதனை ஒக்கு மென்க. ஆகவின், தமக்கு எத்துறை கைவங்கத்தோ அதிற்றானே நூழைதல் நன்மை அளிப்பதாம். அன்றித் தயக்குப் பொருந்தாததிற்றானே தலையிடாதிருத்தல் நிறையுளத்தார்க்குப் பெருமை பயக்குமாம்.

அறபு மொழியில் "வஹ் தத்துல் வஜு உத்" என வியப்பெறும் இருசொற்களுக்கும் தனித்த உள்ளமை அள்ளேல் ஒரே உள்ளமை எனற் கருத்து. ஆயின் என்ன? முன். முதற்கண்வந்து போய இறைத்தூதர் ஆதம் (அலை) அவர்கள் எதனைக் கொணர்ந்தனர்? அள்ளவர் முதற் பெருமானார் ஸ்ராக வந்த தூதர் பலரும் இதனைத்தான் கொணர்ந்தனர். இதுயாது? இஃது இறை ஒன்று; வேறின்று என்பதே. ஆதனையே "ஸா இலா ஹு இல் ஸ்ளா ஹு -" என அறபு மொழியிற் கூறுகின்றோம்.

ஆகவிள், இதனை ஒரு சார் வங்காளத்திலிருந்து வந்த வடுமொழியெனவும் வடநாட்டிலிருந்து வந்த வடமொழியெனவும் வேற்று நாட்டளர் தம்மத்திற் கூறிவந்த வருமொழியெனவும் மற்றுமிடங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட தெனவும் இஸ்லாமியருக்கிது பொருந்தில் தெனவும் இஸ்லாத்தில் ஞானம் என்பது இல்லதெனவும் சிந்தனைக் கிடங்கொடாவன்னாம் கூறிவரல் விந்தையினும் விந்தை யென்க. என்னே அறிவிள் களங்கம்! என்னே மூளைக் குற்ற கேடு!! என்னே வேதத்தின் ஆழமறியாப் பெற்றி. இது தூதர் தாம் கொணர்ந்த ஏகத்துவக் கொள்கை. இதுதனையே ஞான ஒதங்களான வல்மீர்களும், குதுபு மார்களும் மனமுவக்க மந்திரமாய்க் கூறி மருண்க்கி மத வழியின்றனர். தம்மைத் தொடரும் பலரையும் இறையொள்றைக் கூறும் பெருஞானம் நல்கி அருவழிநிறுத்தினர். இதுவளர்க! யினிர்க, நிற்க.

பிரபஞ்சமே ஒருடல். அதிற் காண்பன அதன் அங்கங்கள். கடவுளைத் தனித் தொருவன் நிள்றனள்; வானத்தில் வதியிடங்கொண்டனள்; எளின், அதுழிறையாக வியலாதென்க. இறை அனைத்தின் கண்ணும் நீக்கமற இடனின்றி விரவிக் கலந்தது; அதுவிதுவெனவாகாது யாங்கணும் நிறைந்தது. நானே, நாமேயெனும் அருவகுக்குமங் கொண்டது. தானே தள்ளிற் றாளாப் நிள்று பிறிதொன்றிலதாப் விளங்குவது. உண்மையானது; உள்ளமையானது. இதனைத் தள்புத்தியிற் றெரிந்து தெளிந்தவள் உணர்ந்தனன்க. மற்றவள் மருண்டன என்க. வெருண்டன என்க வாழ்க பிரபஞ்சமாசத்து! வாழ்க வியற்கையழகெனும் எழிற் செல்வம்!! வாழ்க!!!

யாவையும் ஒரே பேரினம். மனமோ இவ்வினத்தைப் பிரிக்கின்றது. சொற்களும் நேரிலா விளைகளும் இப்பேரினத்தைக் கூறுபோடுகின்றன. ஆயின், அவையெட்டுமோ?

இனத்துக் கொரு சொல்லென மானிட இனம் பிரித்துவைத்துத் தெய்வத்தையும் பிரித்துத் தமக்கொரு தெய்வமென அதனையுஞ் சிதைத்து விடுகின்றது; சின்னபிள்ளப் படுத்துகின்றது; சித்திரவதை செய்கின்றது. என்னே பரிதாபம். மானிட இனம் இவ்வண்மே தன்னையும் பிரித்துக் கூறுபடுத்தி, மதத்துவேசம், மத இனவேறுபாடுகள் கொண்டு தானே தன்னையுஞ் சித்திரவதை செய்து கொள்கின்றது. எல்லாம் நாமேயாயின் எல்லாம் நானேயாயின் ஏனோ இப்பிரிவு; இத்துவேசம்? எல்லாம் ஒருட்வென்க.

கடவுளொனவும் தெய்வமெனவும் சிவமெனவும் மாவெனவும் முருகனெனவும் "ரஹ்யான்" எனவும் "ரஹ்மி" எனவும் "அல்லாஹ்" எனவும் கோட்(God)எனவும் மற்றும் பஸப் பெயர்கள் கொண்டும் அழைக்கப்படுவளவெல்லாம் ஓரிசையின் பல திறப்பட்ட பலத்திருப் பெயர்களென்க. இவற்றின் கருத்தினை நன் குணால் வேண்டற் பாற்று. அதிற் சிந்தனையைப் பெருக்கிடல் எழிற் செயலென்பாம். தமிழ்ச் சொற்களைத் தெய்வத் தினுக்குப் பிரயோகித்தவினியித்தம் முஸ்லிம் இந்துவாகின்றில்லன். ஆங்கில மொழிகளை உபயோகித்தவினியித்தம் தமிழன் ஆங்கிலேயனாகின்றில்லன். இன்னொன்மே தமிழ், ஆங்கில, அறுபு முதலாம் ஏனை மொழிகளை உபயோகித்தவினியித்தம் மதமாற்றங்கள் ஏற்படப் போவதின்று என்க. உண்மையை விளங்கிக் கொள்ள மொழிப்பறிமாறல் மிக மிக முக்கியமென்க.

நான் அன்றேல் யான் எனின் அன்றேல் நாமோ யாமோ வெளின் இவையாவும் தனிமாளிடள் ஒருவளையோ பலரையோ குறிப்பிடுவன அன்றென வறிக். யானோ யாமோ வென்னன, பரிபூரணமாய் இடையின்றி விராவிக்கலந்த மானிடனான ஞானி ஒருவர் தன்னின் முழுமை கழறி மற்றையவருக்கு பொருள்ளமைத் தெளிவு கிடத்தி ஒல்லும் வகையானே உள்ளத்துள் கருக்கொள்ள

விருத்தும் செம்மொழிகளன்பதனை கூர்த்த மதியார் தெளித்துக் கொள்வார். பலரிற் சிலராதல் இதனைத் தெரிந்து தெளிந்து இள்பம் வழிந்து மனங் கமழுந்து வாழ்வரேல் அஃதன்றோ நாம் காணும் இள்பம். நாம் கண்ட இள்பம் இவ்வையக மெல்லாம் காண்க எனக்காட்டி அதன் பக்கல் ஓட்டிப் பேரின்ப வாழ்வை நீட்டி வைத்தலே நம் வேணவா. தள்ளிற் றானாய் வாழ்க. விண்ணிற் றானமை காண்க; யாங்குமாய் யான்டுமாய் நீக்கமற நின்று இடையறக் கலந்து தன்னனயே தானறிந்து தாவிலா வாழ்வு ஈங்கனும் ஆங்கனும் வாழ்க.

இந்நால் ஞானம் விள்ளுபவர்க்கேயாம். என்னி நகைப்பவர்க்கன்றேயா மென்க. எம்மொழி வேறுபாட்டிலுக்கேறும் மதவிதி வேறுபாடென்றேனும் ஞான மறியா மேதைகள் நீதிவிளக்கமேனும் இதற்கு முரண்பாடு எழுதினேனும் இபித்துரைப்பினேனும் இவற்றினைக் கிஞ்சித்தும் பெரிதனக் கோடாம். இவற்றிற்கு யாண்டும் அஞ்சிக் கோடோம்.

ந்தா

நான் கூட விடுவது என்றால் நான் கூட

நான் ப்ரத்யும் கிழு நான் ப்ரத்யும் கிழு
நான் மயிழ்களைக் கூட்டும் நான் மயிழ்க் கூட்டும் கிழு
நான் ப்ரத்யேகமாக நான் ப்ரத்யேகமாக

நான் மயவகுப்புக்கு நான் மயக்காக
நான் மயவகுப்பு மக்கு மக்கு மக்குக்காக!

அஞ்சற்க!

நான் வருயுதுபலி நான் மதுயதுபலி
எம்மை நும்பியெம் தீட்சதூர் வாழ்வளேல் ஸ்ரீபாபு

ஏனிகம் உகந்துளில் அஞ்சுதல் வேண்டும்
தம்முத் தியாகமென் றிருந்திட வுண்ணமயுந்

தள்ளிலே வந்திடும் தள்ளனயு மறிவார்
உம்பர் தள்ளிலு முறைவளே மிம்பர்

உறைவர் மாட்டே உயர்ந்தவ ராவர்
விம்முநற் புகழினை நித்தமு மெத்துவர்

வீறுடன் வாழ்வர் வெற்றியே காண்பார்!

நான் கூப்புறுத்து கூட கூட நான்பினார்

நான் நைசௌ யாகுக்கி நான்குத்துக்கி துரை
நான் மயக்கிக்க தத்து மத்துக்கா மாக்கி குரை

நான் ஸ்பி குருக்கி நான் குக்கத்துப்பு
நான் ப்ரத்யேகின்கி ம்ராக்கிக்குருக்க நான்புபலி

நான் குமருட நான் குட கிழு
நான் காவலுற்குமிர மாஸ்புகூட்டும் ந்துபுக்குடு

நாள்

ஆதி அந்தம் நான் ஆதி அந்தம் நான்

ஆதி அந்த மில்லா அதன் சொந்த மதும்நான்

சோதியதும் நான் சோதிமயம் நான்

சோதிறிறை சுத்த சத்ய நித்ய மயம்நான்

பேதமதும் நான் பேதமுறும் நான்

பேதமில்லா ஞானபோத ஏகதத்வன் நான்

நாதமதும் நான் நீதமதும் நான்

நாதம் நிறை ஹவாக ஒச்சும் சித்தன்நான்

ஆதிதத்துவம் நான் அசிபதம் நான்

ஆதியாக நின்றிலங்கும் வேதமுதல் நான்

ஆதியான நான் அந்தவரு நான்

ஏதமில்லா ஆதி அந்த தத்வரூபன் நான்

நீத நித்தனான் நித்திய ஜீவன் நான்

சாது நிறை ஏகதத்வ சுத்த சத்தியன் நான்

வேதசத்து நான் தத்வரூ பன் நான்

பேதமிலா சத்துசித்தாய் நின்றியங்கும் நான்

ஆதி அரு நான் அருவரு நான்

ஆதிமுதல் அந்தமெல்லாம் சொந்தமான நான்

சோதி கல்ல் நான் ஆதி அவுள் நான்
 ஆதி நிலை நின்று விளை யாடுஞ்சீவ னான்
 பாதீ விடுதலாமை
 பூதமதும் நான் பூதகோலம் நான்
 பூதபேத மற்றஆதி மஹானந்தன் நான்
 விடுதலாமை

(துவிட்டாமலை)

விடுதலை விடுதலை விடுதலை
 விடுதலை விடுதலை விடுதலை
 விடுதலை விடுதலை விடுதலை
 விடுதலை விடுதலை விடுதலை
 விடுதலை விடுதலை (துவிட்டாமலை)

விடுதலை விடுதலை விடுதலை
 விடுதலை விடுதலை (துவிட்டாமலை)

விடுதலை விடுதலை விடுதலை
 விடுதலை விடுதலை விடுதலை

மஹான்தன் நாமே

மஹான்தன் நாமே
 மஹான்தன் நாமே
 மறைந்தோர்கள் தாமாய்
 மலர்ந்தேழும் நாமே   (மஹான்தன்)
 (மலர்ந்தே)

ஏகாந்த நிலையில்
 ஏகமாய் நின்றே
 தேகமாம் நிலையைத்
 தீர்த்தே நிலைப்போம்   (மஹான்தன்)
 (தீர்த்தே)

அருவாதி யானோம்
 உருவந்த மானோம்
 திரிந்தே நிறைந்தோம்
 தெரிந்தே மறைந்தோம்   (மஹான்தன்)
 (தெரிந்தே)

அணைத்தரு வானோம்
 நிணைத்துரு வானோம்
 திணைத்துரு கண்ணும்
 அணைத்தரு வானோம்   (மஹான்தன்)
 (அணைத்தரு)

பரமாத்மா நாமே
 பரந்தோங்கு(ம்) நாமே
 அரளிய ளாதி
 அரியாயி ளோமே   (மஹான்தன்)
 (அரியா)

யோ வெனுஞ் சத்து
 நாமதன் வித்து   முகவி மாண்பாய்
 ஆழல் களைத்தும்   மரிசங்கு காய்
 அலரு சத்தானோம்   பாகவி (மஹாளந்தன்)
 (அலருசத்)

நீ துறைய   பாகவில்லை கவுத்திலை
 நிறைபணி யென்னும்   பாகவில்லை கவுத்திலை
 பேரது கொண்ட   குறையி கவுத்திலை
 பெற்றியி வானோம்   பாகவி (மஹாளந்தன்)
 (பெற்றி) காபி

பளியது கரையப்
 பள்ளு மந்நாம்
 இனியநீ ரொன்னும்
 இறைபண் பதானோம்   (மஹாளந்தன்)
 (இறை)

சிறியதோர் வித்துச்
 சிளையினில் நின்றும்
 பெரியதோர் விருத்தப்
 பேரது கொண்டோம்   (மஹாளந்தன்)
 (பேரது)

புர்வையி வாத
 பாந்ததோர் சத்துப்
 போர்வையி வாகப்
 பேரது கொண்டோம்.   (மஹாளந்தன்)
 (பேரது)

பேரு கொண்ட
 போர்வையை நீத்து
 பாரது தன்னில்
 (பாந்தே விரிந்தோம்
 (பரந்தே) வூடு)

தனித்தே திரிந்தோம் (கே.) யானநூல்
 திரிந்தே தனித்தோம் யஞ்சலை சிவபூர்ணமி
 பினித்தே யிருந்த பாச்சகலி தூரபி
 பேதங்கள் நீத்தோம் சிவாலி (மஹானந்தன்)
 (பேதங்) பூபி

தீங்கே பியாஸக தூயலைப்
 ப்யாதுவை ஞாஸப
 அநாஸி பாலையை
 கால்தூயாலையும் காலி தூயலை
 காந்தே பீஷையை

கொந்தே மாநாலையை
 தூயலை காலும் தூயலை
 காலும் காலும் காலும் தூயலை
 காலும் காலும் காலும் தூயலை
 (காலும் காலும் காலும் காலும் தூயலை)

தூயலை தூயலை தூயலை
 பாலை பாலை பாலை
 பாலை பாலை பாலை
 (பாலை பாலை பாலை பாலை பாலை பாலை)

தூயலை

நானே மகான்தா

நானே மகான்தா - நானை மகான்தா
 நானே மகான்தா - நானை மகான்தா
 நானே மகான்தா - நானை மகான்தா
 ஆதி மகான்தா (நானே)

ஓர் அருவாகியும் - நானை மகான்தா
 சருஞ்வாகியும் - நானை மகான்தா
 ஆர் அருவாகிய (நானே) - நானை மகான்தா

விண்ணே யாகியும் - நானை மகான்தா
 மன்ணே யாகியும் - நானை மகான்தா
 எதிரில் தாகிய (நானே) - நானை மகான்தா

எரி நீராகி யும் - நானை மகான்தா
 எறிகாலா கியும் - நானை மகான்தா (நானே)

பூதமெந்தாகிய - நானை மகான்தா

கோலங்க ளாகியும் - நானை மகான்தா
 காலங் களாகியும் - நானை மகான்தா
 உறு வருவாகிய (நானே) - நானை மகான்தா

ஒலமதாகியும் - நானை மகான்தா
 உரு மேராகியும் - நானை மகான்தா (நானே)
 அருஷணு வாகிய (நானே)

விண் கதிராகியும் - நானை மகான்தா
 தண் மதியாகியும் - நானை மகான்தா (நானே)

பரிபூரணன் நானே

வேத தூத்துக்காசல ஸ்ரீஷு

பூரணம் நானே - பரி

பூரணன் நானே

பாரெங்கும் பரந்தோங்கும் ரத்துஸ்ராக்ய ணவிரா

பரமாவும் நானே

(ஒஹரி) ரத்துஸ்ராக்ய ஸ்ரீ

காரணம் நானே - அதன் ம்பக்காசலுடை

காரியம் நானே ம்பக்காசலுடை

தாரெங்கும் தானாகும் ம்பக்காசலுடை

(ஒஹரி) ம்பக்காசலுடை

தத்வமும் நானே மத்துப்புரணம்)

(பேதம்) ம்பக்காய ணவின்சரி

பூதமும் நானே - அதன் ம்பக்காய ணவிரா

(ஒஹரி) ம்பக்காசு ஸ்ரீஷு

ஆதிய மந்தமில்

லாதவன் நானே

ம்பக்கா(பூரணம்)

சோதியும் நானே - அதன் ம்பக்காசலுடை

(ஒஹரி) ம்பக்காசலுடை

ஆதியும் நானே

மேதினி மீதினி ம்பக்காசு கம்ஶாகி

லாதவன் நானே ம்பக்காசலுடை (பூரணம்)

(ஒஹரி) ம்பக்காசலுடை

மீதலம் நானே - அதன்

பூதலம் நானே ம்பக்காதுயஸ்ரீ

பாதலத் துறைந்தோங்கும்பாயவிறுடை

(ஒஹரி) நீதாவும் நானே மத்துப்புரணம்

(பூரணம்)

முக்காலம் நானே - அதன் ம்பக்காதுக ணவிரி

பத்(கு)வமும் நானே ம்பக்காயதுக ணவு

(ஒஹரி) திக்கெங்கும்பநிறைந்தோங்கும்

தக்கானும் நானே

(பூரணம்)

இடன்யாவும் நானே - அதன்பாபி ஸ்ரீமாலை
திடன்தானும் நானே ஸ்வர்ச்சிக க்ருகரை
உடலென்னும் பொய் தன்னெக்ப மாட்டுலை
கடந்தேனும் நானே (பூரணம்)

சத்தனும் நானே - பரி ஸ்வீரு ய்குமாலை
சுத்தனும் நானே ஸ்வீரு யத்தாயை
சித்தாகுமானந்த ஸ்வீரு ம்ராவாலை
நித்தி(தி)யனும் நானே (பூரணம்)

நானாகி நாமாய் - நிறை ஸ்வீரு ஸ்ரீவாஸு
நாமான நானே ஸ்வீரு க்ருந்தை
தானாகி நிற்கும் ஸ்வீரு யத்தின்ரை
தனியானும் நானே (பூரணம்)

நாமாகி நின்றேன் - நிறையாமி ஸ்ரீவாஸே
நானான நானே ஸ்வீரு ம்ராவாலை
நாமென்ற பூர்ணம் ஸ்வீரு ஸ்ரீவாஸை
நானே கண்டேனே (பூரணம்)

தினைபாலை னாகி - இட
குணகால மாகி
இனைபேதம் நீங்கி
கணபூர்ணம் கண்டேன் (பூரணம்)

யாங்கும் நிறைந்தே - னுய
ரோங்குந் தவத்தில்
நீங்காத பாசம்
நீங்கிட நின்றேன் (பூரணம்)

பற்றென்னும் பாதம் - பணி
 அற்றது போன்றே - ஸ்விரு ஸ்ரூபாயால்டில்
 கற்றைக்கத்திர்முன் ஸ்விரு ப்ரூபாஸ்ராம்டில்
 அற்றாயு மாணேன்கு பாபி ம்ருஷா(பூரணம்)
 (ம்ருஷா) முகம் மாக்கே வேலை செய்து விடுவில்லை
 பரிதியின் சோதி - விரி
 பாரெங்கும் நானே பை - ஸ்விரு ஸ்ரூபாகு
 பரமாத்ம ஞானி ஸ்விரு ப்ரூபாகு
 பிரமாவும் நானே குட்டிராய தூ(பூரணம்)
 (ம்ருஷா) முகம் மாக்கே வேலை செய்து விடுவில்லை
 நாமாதி நின்ற - உயர்
 நாமாதி நானே முறை - மாயாஸு ஸ்வாமிய
 ஹீவென்னுஞ் சத்து - ஸ்வாமியாஸு
 ஒங்கிடும்நானே ம்ருஷி கோ(பூரணம்)
 (ம்ருஷாபு) முகம் ஸ்விரு ஸ்ரூபாயால்டில்
 தேக்கி நிறைத்த - உளத்
 தீமைகள் யாவும்கொளி க்ளூபிவில்லை ஸ்வாமிய
 நீக்கி நிலைக்கும் ஸ்வாமியாஸு
 நிறைசோதி நானே ம்ருஷர்பு முன்ம(பூரணம்)
 (ம்ருஷாபு) முகம் ஸ்விரு ஸ்வாமியாலில்
 பிரமாவும் நானே பை - ஸ்வாமியாலில்
 முகம் மாக்கே வேலை செய்து விடுவில்லை
 நாமாதி நானே முறை - ஸ்வாமியாலில்
 ஹீவென்னுஞ் சத்து - ஸ்வாமியாலில்
 ஒங்கிடும்நானே ம்ருஷர்பு ஸ்வாமிக
 ஸ்வாமியாலில் வேலை செய்து விடுவில்லை
 (ம்ருஷாபு) முகம் ஸ்விரு ஸ்வாமியாலில் விடுவில்லை
 நாமாதி நானே பை - ஸ்வாமியாலில்
 முகம் மாக்கே வேலை செய்து விடுவில்லை
 (ம்ருஷாபு) முகம் ஸ்விரு ஸ்வாமியாலில் விடுவில்லை
 நாமாதி நானே பை - ஸ்வாமியாலில்
 முகம் மாக்கே வேலை செய்து விடுவில்லை

நானெனும் தத்துவரூபம்

ஆதியிலே குனியமாய்

அதன் பின்னும் பலபடிகள்

രത്യிலா மாறி நின்ற நானே

தவமென்னும் சீவத்தில் ஸ்ரீமதி குமாரி

நவநவமாய்ப் பீலவரைகியக்கு வந்தியில்லை.

പവമണ്ണക്കുമ്പനിലൈസ്റ്റിൻറെ നോൺ

പ്രാബല്യമുണ്ടാക്കുന്നതും പശ്ചാത്യപിഡിളം എന്ന് അഭിരൂപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

காலையே உசாண்டுதிருவர்

ବ୍ୟାକୁ ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବେଳାମୋହାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

வதியிலே வந்துமென்றே

கோகிளம் வேங்கம் பாலை

காந்திரமுடைய வெள்ளத்துடைய நாளே
வோரையின் காலை வேற்றும் வாய்மூலம்

சாதியெலா மொன்றென்றோ முயிலமேகா க

ஆதியுர வதுவென்றே மூர்க்கல்

நீதி நிலை நின்றவுடைய நானே

காலத்திலே குறிப்பிட்டு வரும் சம்பந்தமாக அதை விரிவாக விவரிதிப்பது முன் கூடாது.

ജമ്പുലനുമ் നാനാണേൻ

ஐயறிவும் நானானேன்

ଜ୍ୟୋତିଷ ଶର୍ମୀ ବ୍ୟାକିର୍ଣ୍ଣିତ ନାମ

ஜியற்றவில் மேலான யருக்காக நாமாகவே

ஆற்றிவும் நானானேன்

முட்டோடியாடு

ஆற்றிவில் மேலான நான் நல்லறிவு
1 ஏழாண நல்லறிவு நானே

மாறாது கலந்துறையும் நானே

எழான நல்லறிவு மாயவினால் கவிப்பிடியு
இறையறிவாம் மெய்ஞ்ஞானம் நானே

* ஆழக்க வந்தகலா நானே

ஆதியுரு வேயாகி நிலக்கே கிழுங்கவுமிழு
ஆதியதில் வயமாகி சபை ப்ராயவூஸு நானே

பேதமிலா நித(ம்) நின்றப் பேதமிலா நானே

காண்பவெலா மதுவாகக் கிளுமிகுய குஞ்சுவி நானே

காணும் நான் அதிலேக குமஶால
மாண்புருவாய்க் கலந்துற்ற நானே

நானல்லா தொன்றில்லை நானே

நீநானென் ரோன்றில்லை நானே

தானென்ன நிற்பதெலாம் நானே

மாபுரமும் நானானேன் நானே

மாவெளியும் நானானேன் நானே

மாபுரமும் ஆஃதுறைவும் நானே

திருமதிநா நகருதித்துத் திருமதிநா நானே

2 * திக்குவலை வந்துதித்த பெருமானார் யாஸீனும் நானே

சீலானி லேயதித்துப்பு கிழுப்பியு
சைலானி லேயதித்த
மேலான காதிரும் நானே

* ஆழக்க கலந்து அகலாடு

- திருமலையில் கூறப்பட்ட “பயான்” எனும் விளக்க அறிவு. சந்தேகார்ய விளங்கித் தெளிவுற்று ஜமீஷ நிற்கும் அறிவு.
- இலங்கையில் ஓர்ஸுர். எம் தந்தை நாயகம் அவர்கள் பிறந்த ஊர்.

توبه : پاپ ملنی پاپ

يَا إِلَهِيْ يَا إِلَهِيْ يَا إِلَهِيْ

ஆதியோகா, ஆதியோகா, ஆதியோகா, ஆதியோகா

١. يَا إِلَهِيْ قَدْ نَسِيْنَا أَصْلَحَّتِنَّ يَا إِلَهِيْ
بَعْدَ رَضِيْعَ شَبَّهِ اشْرِكَ شُرْشَغِلِ يَا إِلَهِيْ

1. ஆதியோகா உனது மூல தல மறந்தோம் ஆதியோகா.
பேத உதய 2-ஞவ வீணையில் உள்ள மறந்தோம் ஆதியோகா.

٢. يَا إِلَهِيْ قَدْ لَبِثْنَا ثُوبَ حَسْنِهِ يَا إِلَهِيْ
نَحْنُ كُتَّا تَحْتَ حَجْبِ الْجَهَلِ دُفَّ مَا يَا إِلَهِيْ

2. ஆதியோகா உடற்றிரயால் நாம் மறைந்தோம் ஆதியோகா.
ஆக்கை கொண்ட மட்டமைத் திரயால் நித(ம்) மறந்தோம் ஆதியோகா

٣. يَا إِلَهِيْ تَحْنُ أَخْفِيْنَا حَقِيقَةَ يَا إِلَهِيْ
تَحْوَّلْ حَقِيقَةَ كِبِيرٍ عِلْمٌ حَسَدِدَذْهَنِ يَا إِلَهِيْ

3. ஆதியோகா உண்மை தன்னை மறைத்து விட்டோம் ஆதியோகா.
அறிவின் காலம் அப் பொருமை கெடும்பு திரயாம் ஆதியோகா.

۳ يَا إِلَهِي نَحْنُ كُنَّا بِالنِّفَاقِ يَا إِلَهِي

نَحْنُ كُنَّا سَارِقًا بِالْحَرَقِ رَبِّنَا يَا إِلَهِي

4. ஆதிபேகா கறையும் வஞ்சலியும் கொண்டோம் ஆதிபேகா.
ஆதியுண்ணல் நன்ன மறங்கும் கண்ண கொண்டோம் ஆதியேகா.

۴ يَا إِلَهِي كَيْفَ تَخْلُعُ مَا طَوَّبْنَا يَا إِلَهِي

عِنْدَ نَظَرِكُمْ سَمِعْ أَكْلِ طُعْمٍ يَا إِلَهِي

5. ஆதிபேகா கட்டி வேல்வி உண்ணல் திரைபை எந்த ஏனா.
எந்த மூலமாக சுற்றுங் திரைபை களையும் வழிநாள் எது ஏனா.

۵ يَا إِلَهِي كُمْ شَمِّ حِسْ بَدَنْ يَا إِلَهِي

كَانَ حَكْمُ الظَّاهِرِيَّةِ سِرَّ حَقِّ يَا إِلَهِي

6. ஆதிபேகா உணர்வு மோப்பு பாவும் திரைபாம் ஆதிபேகா.
வேத திட்டம் வெளிப்படையில் ஆதி திரையாம் ஆதிபேகா.

۶ يَا إِلَهِي لَمْ جَعَلْتَ بِالشَّرِّ يَعِةً يَا إِلَهِي

سِرَّا بَعْدَ سِرَّ غَيْرِ عَادِ سِرَّ يَا إِلَهِي

7. ஆதிபேகா வேத கெறியை ஏன் வகுத்தாம் ஆதிபேகா.
எது திரையின் பேற்றிக்காப்பு கிரை திரையாம் ஆதிபேகா.

முடிசு காலக்கரையூருக்கு முதிர்ய நூலினால் 45 பாஸ்டிக்
நிலையம் அமைப்பான பிரதீராஜாவின் பதிக்குடி

٨. يَا إِلَهِ كُلُّ عِلْمٍ عِنْدَنَا سَدِّ الْعِي

ذَكَرُ جُزُّهُ ضِدُّ غَيْبٍ سِتْرُ عِرْفَانِ إِلَهِي

8. ஆதிபேச எற்ற மீண்டும் பாலும் அமிக்காம் ஆதிபேச.
ஒது மீண்டும் குரைக் கூனிமின் நிலைபு தெரியாத் ஆதிபேச.

٩. يَا إِلَهِ عَرِقٌ عَيْنَ جُرُودَ حَقٌّ يَا إِلَهِي

وَاهْلُكُ أَعْدَاءَ الْحَقِيقَةِ كَانَ إِنْسَانًا يَا إِلَهِي

9. ஆதிபேச உன்னைக் காட்டி பிர்ரை வேயக்கூட வூட்டு என.
ஒது பக்கஞ்சு மதுவின்குறுபும் அழிவதாக ஆதிபேச.

١٠. يَا إِلَهِي وَأَرْسِلْ قَنَّ وَصُلْ حَقٌّ يَا إِلَهِي

وَاجْعَلْنَ مَادَّةً بِالْجُودِ دَوْمًا يَا إِلَهِي

10. ஆதிபேச உன்னிலிப்பைக் கோஞ்சுக்கூப்பு ஆதிபேச.
ஒது மூலம் உன்னைக் காட்டு கூமிள் சிஞ்சாரங்கு என.

١١. يَا إِلَهِي وَاحْمِنَاعَنْ شِرْكِ نَارٍ يَا إِلَهِي

وَاهْدِنَا سُبُّلَ الْحَقَائِقِ وَفِرْدَوْسِ إِلَهِي

11. ஆதிபேச இனிமூதாச ஏமிளிக்ருப் பூபு என.
ஒது வழிபாம் சேதி கவனம் சேத்தகுங்கூப் ஆதிபேச.

يَا إِلَهِي، يَا إِلَهِي، يَا إِلَهِي، يَا إِلَهِي

ஆதிபேச, ஆதிபேச, ஆதிபேச, ஆதிபேச

நோன்பு 24 ஞாயிறு மஃரிபு தொழுகைக்காக வஹு
எடுக்கும் போது இக்கவிதை நம் ஜஸ்புடைய ஹாலில்
நம் நாவிலிருந்து வெளியாளதாகும்.

- செய்கு நாயகம் -

பரிபூரணம் நானே

காலத்தி னுத்தமன் நானே - எனக்

காணாத வன்பாவி தானே

சாலச்சி றந்தனும் நானே - எனக்

சாராத வன்வாழ்வு வீணே

சத்தாகிச் சித்தான நானே - எனக்

சார்ந்தவன் சாந்தனுந் தானே

வித்தான வாளந்தள் நானே - எனக்

விழையாத ஆவியும் வீணே

எங்குமாய் நிற்பவன் நானே - இதில்

இங்கங்குங் கென்றிலை தானே

அங்கவ ரூபியு நானே - இது

அளைத்தினி றெந்தவன் நானே

பூரணா ணந்தனும் நானே - இதன்

புவிவிள்ளனி றெந்தவன் நானே

ஆராதி யானவன் நானே - அதில்

அல்லாத குளியம் நானே

ஆத்துமா வானது நானே - அதில்

அணுவாதி யாவுமே நானே

கூத்தனாய் நிற்பவன் நானே - அதன்

கோவத்தின் பூரணன் நானே

பலவாள தோற்றமும் நானே - அதிற்

பலமாள தோன்றவும் நானே

இலகொளிர்ச் சோதியும் நானே - அதன்

இருமூல வத்துவும் நானே

¹பிருதுவி ²யப்புவும் நானே - ³தேயு

⁴பெருவாயா ⁵காயமும் நானே

அருவாகி நின்றவன் நானே - ஆயும்

உருவாக நின்றதும் நானே

சீவநற் சீவியம் நானே - இனிச்

சாவில்லை சத்தமும் நானே

யாவுமே ஒன்றான நானே - இனி

யாவுமே எதிரில்லை தானே

கோவத்திற் காண்பது மாயம் - எனக்

கொண்டதோர் காட்சியே காயம்

காட்சியாம் காயத்தைக் கண்டே - எனெக்

காண்பதில் மருட்சியும் உண்டே

காட்சியின் கண்ணா மருட்சி - எனெக்

காண்பதே பூரணத் திரட்சி

காட்சியிற் காண்பது இன்பம் - எனெக்

கண்டு மறைவதே துன்பம்

காட்சிப் பொருளெனக் காணும் - எனெக்

காண்பதே பூரண மாரும்

காட்சிப் பொருளெனக் கண்டு - எனில்

மீட்சி பெறுவதில் அன்டு

பூரணம் பூரணம் நானே - எனில்

பூர்த்தியைக் காண்பதைப் பேணே

சித்தி சித்தி யெனக் கேட்டு - என்னில்

சிரத்தினெனக் சாய்ப்பதை ஓட்டு

சத்தியிற் காண்பது பூரணமாம் - எனெக்

சத்தமாய்க் காண்பதே பூரணமாம்

நித்திய சத்திய சத்தெனவே - எனெ

நித்தம் நினெப்பதே நித்தியமாம்

வித்தாகி விரிந்ததும் நானே - எனெ

விரிவாக்கி ஒள்றாக்கி வித்தாக்கினேனே

ஏகாந்தம்

நீயென்றும் நாளென்றும் - நிலை கொண்ட தொன்று
மாயத்துண் மறைந்தாலு - மதிகொண்ட தொன்று

நாளென்றும் காயத்துள் - நீயே மறைந்தாய்
நீயென்னும் அருவத்துள் - என்னை மறைத்தாய்

பன்னாமம் பூண்டாலும் - பரமாவ தொன்று
தன்னாமம் துறந்தாலும் - பரமாவ தொன்று

பேதங்கள் பலவாகப் - பெயர்ந்தாலு மொன்று
பூதங்கள் பலபேர் பொ - திந்தாலு மொன்று

பூதங்களாமென்ற - பேதங்கள் பெற்றாய்
நாதத்தினமைவான - நாமங்கள் பெற்றாய்

வேதத்தின் பிரிவாலே - வேறாதல் கண்டாய்
வாதத்தில் மூழ்கிப் பின் - வாட்டங்கள் கொண்டாய்

வேதங்க ளொன்றான - வேதாந்தம் நீயே
பேதங்கள் நிலையாத - போதாந்தம் நீயே

வெளிவேடம் போர்த்தித்தான் - உன்னை மறைத்தாய்
தெளிவான திரை கொண்டு - தோரா மறைந்தாய்

மறையென்னும் திரையாலே - மறைத்தவ மீந்தாய்
மறைத்தவ மறியாஸை - மறைத்தே நிறைத்தாய்

அறியாரும் அறிந்தாரும் - உள்ளில் உறைந்தார்
நெறியற்ற நாத்திகர் - தாழு முறைந்தார்

இறந்தாரும் இருப்பாரும் - இறை உள்ளிலானார்
நீயற்ற இடனின்றி - நீயே நிறைந்தாய்

நீயற்ற இடனின்றி - நீயே நிறைந்தாய்
நீநாளை ஞும்பிரிவி - ஸாதே நிறைந்தாய்

நிறைந்தாயே நிறைந்தாயே - நீயே நிறைந்தாய்
இறையென்னுந்திருநாமம் - கொன்டே நிறைந்தாய்

நான் தோன்றிய காட்சி

இல்லதில் உள்ள தானேன்
 உள்ளதில் இல்ல தானேன்
 சொல்லதிற் சொல்லி லாத
 சொன்னயச் சொல்லு மானேன்
 தொல்வகை தோன்றி யக்கால்
 தொல்லுயி ராயு மானேன்
 நல்லரு வருவ மாகி
 வல்லுறு வுருவ மானேன்
 இல்லது முள்ள தாக
 உள்ளது மில்ல தாகு
 நல்லுறு வித்தை தன்னை
 உள்ளுறை சத்து மாக
 வல்லிதிற் கொள்ளு மக்கால்
 நல்லவாளி ரொளிர்க்கு மானே

ஒன்றினின் றாள வெல்லாம்
 ஒன்றகத் தேகு மாலே
 ஒன்றினின் ரேய மெல்லாம்
 நன்றுற வாத லாலே
 தொன்னொறி நீங்கி லாது
 பொன்றற வோங்கி லாது
 ஒன்றென யன்னு மெல்லாம்
 ஒன்றென விளங்கு மானே

பலபல வாக வெங்கும்

பல்லுரு வாயு மோங்கும்

குலவுயிர் யாவு மற்றுக் காலை மதியமலி

குறைந்துபின் னாவு தாலும்

நிலநீர் விண்ணி னோடு காலை மதியமலி

நிற்பள யாவு மொன்றின்

தலத்தினின் றாளு தாலே காலை மதியமலி

தானென வோதி னேனே

குறைவதிற் குறையு மில்லை

கூர்மதி கொள்ளு மாலே

நிறைவதி னிறையு மில்லை

நீண்மதி கொள்ளு மாலே

நிறைகட ஏர்த்தி ரையாய்

நீங்கலும் வருத லாலும்

நிறைந்துறு மொன்ற கத்தே

நின்றிடும் நீங்கு மாலே

மண்ணுறு நீரு மாவி

யயமென மேலெல முந்து

விண்ணினின் மேக மாகி

வீழ்வது காண்பதாலே

மண்ணுறு நீரி னின்று

மழையது வேறு மில்லை

எண்ணுறு எழிலி தானும்

சுதொரு வகையி னின்றே

மாவோ ரள்ளு கொண்டு

யாற்றுகள் செய்து பின்னர்

தேவையிற் கொண்ட பண்டம்

சீராடும் கூவயி ணோடும்

எவிடும் பல்வ கையில்

இயற்றிடும் போழ்து நாம்

கூவிடும் கானும் எல்லாம்

கொண்டிடு மொன்றி னின்றே

மண்ணோ ரள்ளு கொண்டு

மட்கலம் பல்வ கையில்

எண்ணறச் செய்து நாம்

ஏற்புற வைத்து நின்றும்

ஒண்ணுறு மன்ன தாலே

ஒங்குறச் செய்த தன்றோ

நுண்ணுற வுடையுங் காலை

மன்னெனாக் கூறு வாமே

வேரோடு தன்டு கோடு

வேறிலை பூவுங் காயும்

பூரண மாக நின்ற

போதினில் மாம தாகும்

ஒரிலை யேனு நீங்கிள்

உருபெயர் மாழு(ம்) நீங்கி

சீரிலை யென்ற நாயம்

சீர்த்திடு முண்மை யாலே

அவ்வகைத் தேயும் கொம்பும்
 அருவேர் தன்டு மெல்லாம்
 அவ்வரு மாத்தி னின்று
 அற்றிடுங் காலை யாவும்
 இவ்விவை யாவும் தத்தம்
 இடுபெயர் மரமு நீங்கி
 ஒவ்வொரு பெயரி னாலே
 உணர்த்திடும் தம்மை யாமே.

சிளைபல கொண்ட தாக்கை
 சௌதற் குன்டு நாமம்
 நினைவினிற் கொள்ளு தற்கு
 நிறுத்துக் “மனித” ணையே
 சிளைபல யாவுங் கொண்ட
 சீருட லுயிரி னோடு
 அனையது தானே “மாந்தன்”
 ஆவது கான்க நீரே

தன்னுட னின்று கையைத்
 தானே நீக்கி வேறே
 பின்னிடம் வைப்ப தாகில்
 பிரிந்த வென் கையு மென்றன்
 இன்பெயர் கொண்ட தாமோ
 இவ்வகை உலகி னிற்கும்
 மன்பொருள் யாவு மென்க
 மாண்பினி னான் தானேன்

பாமிலை நாள்தோ

கையது பிரிந்த போது

கொண்டதோர் நாம(ம்) நீங்கி

கையென வான போலும்

கருத்தினி றெந்த வொன்றாம்

மெய்யிறை நின்று வந்த

மேன்மிகு சிருட்டி யெல்லாம்

பெய்ம்முதற் பெயரு நீங்கிப்

பெற்றது வேறு பெயரே.

(யாவேஷம்) கரமது பிரிந்த போது முயினி முகத்து வாய்மை

மனிதறன் காம தாகும்

அருமிறை தன்னி னின்று

அற்புத சிருட்டி யெல்லாம்

உருவதிற் பிரிந்த போதும்

(யாவேஷம்) உத்தம வொன்றி னின்றாம் அழுகும்

அருவமு முருவ மெல்லாம்

ஆதிய தாகு மம்மே.

(யாவேஷம்) மாநிக சீமிவிளை பிரிவாவைப் பூநு

மாயாவை குமா பூநியை பிரிவாவை

(யாவேஷம்)

என்ன அறிவாய்

வாய் : இடம் - வழி

எல்லாம் நானே எல்லாம் நானே

எல்லவர் இதயத் திருப்பல ணானே

வல்லவ னெனுமோர் மறைபொரு டன்னைச்
சொல்லினி வல்லால் தூவுட றன்னில்
நல்லுரு வாக நாடுக் காண்டல்
எல்லா ருக்கும் இயலா தாகும். (எல்லாம்)

நல்லவ னான் ஞாள்றுந் திகழும்
வல்லவி றையை மானிட றன்னின்
நல்லுளத் திருத்தும் ஞானிய கத்தே
நல்லுறக் காண்டல் ஞாள்று மாமே (எல்லாம்)
மண்ணே யாயும் விண்ணே யாயும்
தண்ணொளிர் மதியாய் தனிவெங் கதிராய்
எண்ணறு முடுவாய் எங்கு முளவாய்
ஒண்ணீராயும் உறுதீ யாயும் (எல்லாம்)

வீகங் காலும் மீதலத் துறுகல்
தூசறு பைம்மரம் தொடுமலை நதியும்
ஒகறு சாகாம் ஒதுமு கத்தே
பேகறு யாவும் பேதுமி விறையே (எல்லாம்)

ஒருபெரு மகண்டம் ஒதிடற் காகா
அருவுரு வாகும் ஆதிய தாகும்
திருவியன் மதியள் அன்றூள் அதுதொடர்
வருவிகு திகஞும் மற்று யிலனே (எல்லாம்)

குனிய மான கத்த பிரம்மம்
தானதன் வடிவின் தனித்தனித் தோன்றும்
ஆனவை யாவும் ஆதிப் பிரணவ
மானதன் பகுதி யாகு மன்றே (எல்லாம்)

ஒங்கா ரப்பேர் ஒருகடல் மீனும்
ஆங்குறு மலையும் அதினுரை யாவும்
தேங்குறு முத்தம் செஞ்சங் கழுமே
வீங்குறு நீரும் விரிகட வாகும் (எல்லாம்)

ஆறாய் இவணவன் ஆவள யாவும்
மாறாப் பிரம்ம மாகுங் கடலே
வீறா முடலும் மேலா முறுப்பொடு
மாறா வொருபெயர் மாண்பொடு கொள்ளும் (எல்லாம்)

மானிட றன்னின் மணிக்கர(ம்) நீங்கின்
மானிட ஜன்னு மப்பெய ரதற்குத்
தானே நீங்கித் தனியே வேறொரு
ஆனாப் பெயரொடு ஆங்குறு யாரே (எல்லாம்)

பிரமப் பொருளாய்ப் பிரியா தானேன்
 பரமாய் நின்றேன் பரம்பொரு ளானேன்
 பிரமந் தோன்றப் பெயர்ந்தனெ ஸங்கே
 நாளெனச் சிருட்டி நாமழுங் கொண்டேன்

(எல்லாம்)

நானே நாமாய் நாமே நாளாய்
 மானே யேந்தினு மப்பொரு டானாய்
 ஆனாப் பரமாய் ஆதிய யைவாய்
 நானே நாளாய் நனிதிகழ் கின்றேன்

(எல்லாம்)

அதியுக சீக்ருகி பக்ஷு காலுக்கே
 ஆதமென் றாகி அதன்வழி தூதாய்
 ஆதி முகம் ததன்வழி வழியாய்க்
 காதிரா யாகிக் கலின்சீ லானிற்
 சோதியா யானேன் தோன்றி மறைந்தேன்

(எல்லாம்)

தவமாய்ச் சீவச் சீரு வாகி
 பவனுரு வாகிப் பரம் பொருளாகி
 நுவல்ரு முருகாய் நுவற்றிரு மாலாய்
 நவநவ மாகி நானிறைந் தேனே

(எல்லாம்)

(நுவல் + திரு = நுவற்றிரு)

முருகு : அழுகு

மாஸ் : பாந்து விரிந்த பெரிய

துனி நிலை

ஞானா ஸந்த ஞானோ தயனே நான்

தானே தள்ளிற் றானாய் நின்று -

வெளியானவனும் நான்

மானே யேந்தி அருவே உருவாய் நான்

வாளாய் வளியாய் மண்ணாய்த் தீயாய் -

நீரா எவனும் நான்

(ஞானா)

மதியாங் கதிராம் மீளாம் வடிவும் நான்

வதியும் விண்ணிற் கோலம் தெல்லாம் -

கோலங் கொண்டவ னான்

நதியாக் கடலா வரையா(ய்) நிலையும் நான்

பதிமே வூறையும் உயிரில் வளவும் -

ஓருரு வானவ னான்

(ஞானா)

அருவாய் நின்றே உருவா யானவ னான்

உருவா மிதளை அருவா(ய்) மாற்றி -

யொன்றாய் விரலிய நான்

கருத்துரு வாகி யணுவரு வாகிய நான்

கருவா யாகிக் காண்பன வெல்லாம் -

திருவரு வானவ னான்

(ஞானா)

துளிராத் துளிரும் முகிலா யானவ னான்

துளிருறை யாழி நதிகுள மாகித் -

தானென நிறையும் நான்

ஒளியா யொளிரும் பொருளா யானவ னான்
வெளியா யுள்ளாய் வேற்றுமை யில்லா -
வல்லவ னானவ னான்

(நூனா)

வித்தாய் வித்தின் சத்தா யானவ னான்
வித்துரு வாய்வி ருக்கம தாகி -

விரிவுரு கொண்டவ னான்
சத்தாய்ச் சித்தா யானந்த மானவ னான்
முத்தியி றத்துவ நித்தியமாகி -
முன்னிலை நின்றவ னான்

(நூனா)

முன்னுரு வான்தோர் மன்னுரு வானவ னான்
பின்னுரு மட்கல மாயுரு மாறி -
அும்முரு பெயா நான்
முன்னிலை மாறி பன்னிலை கொண்டவ னான்
பன்னிலை கொளினும் முன்னிலை மாறா -
நன்னிலை வித்தக னான்

(நூனா)

ஆவது யழிவது மதனதிற் றானே நான்
ஆவது யழிவதும் நரனே தானாய் -
வானிலை கொண்டவ னான்
நாவதி லுறுவாக் கருவாக் கதுவே நான்
தாவதி லாவுரு வருவுரு வேக -

மாலுரு வான்வ னான்

(நூனா)

நா ம்பாக்கமி நா நாமி நா

சமரசம்

ஜோதி மயந்தனில்

ஜோதி மதந்தளை - நீக்கிடுவோம் (நிதம்)
நீக்கிடுவோம்

ஆதி மதந்தனில்

ஏதமற நிலை - நின்றிடுவோம் (நிலை)
நின்றிடுவோம்

பேத மறப்பின்னிப்

போதமுறும் வகை - ஒன்றிடுவோம் (நிலை)
ஒன்றிடுவோம்

வேத வேதமென்று

நாத சுரம்பாட - விட்டுவிடோம் (நாம்)
விட்டுவிடோம்

நாத சுரம்பாடும்

ஆதி பகைஞனைக் - கொன்றிடுவோம் (நாம்)
கொன்றிடுவோம்

காதலுறும் தெய்வக் .

காதலரை யென்றும் - சேர்ந்திடுவோம் (நிதம்)
சேர்ந்திடுவோம்

ஏதமிலா வழி

ஆதிவழி யதைப் - பேணிடுவோம் (என்றும்)
பேணிடுவோம்

ஒளிமலைக்கு ப்ரசுவத

போன்றும் சுதாமலை போன்றும் சுதாமலை

நாதமா மோங்கார

நீத சத்தி தனில் - மாய்ந்திடுவோம் (என்றும்)
மாய்ந்திடுவோம்

சதாமுலகினில்

ஆதியறப் பினம் - ஆகிவிடோம் (நாம்)
ஆகிவிடோம்

சோதி வடிவினில்

பேத உருதனை - மாய்த்திடுவோம் (நாம்)
மாய்த்திடுவோம்

ஜோதி மயந்தனில்

ஜாதி மதந்தனை - நீக்கிடுவோம் (நிதம்)
நீக்கிடுவோம்

உள்ளில் நின்னெக் காண்பாய்

அனைத்தும் நானே நானென்னும்

நினெனப்பில் நித்தியம் நிவைத்திடுவாய்
தினைத்துணை தானும் வேறென்னும்

நினெனப்பினை முற்றும் விட்டிடுவாய்

நான் அவனவ டம்மோடும்

தானொடும் பன்மை நீக்கிடுவாய்

*ஆனா என்னான் விருதியலாம்

பேணா வண்ண மாக்கிடுவாய்

(நான்+நி, அவன்+அவன், தம்+ஒடும்)

¹கட்டாடு ²தினெனபா ³வெண்ணீடு⁵மும்

திட்டியிற் கணுகா வாக்கிடுவாய்

இட்டுள பொருளிடங் காலமெலாம்

எட்டுப் போகப் போக்கிடுவாய்

1. அசிட.

2. உய்தினம், அத்தினம்

3. ஜம்ப்

4. ஒருவ மரவு

5. ருமிட்

விண்ணில் எண்ணிற் கோள்களெலாம்

மண்ணிற் காணும் பொருள்⁶களெலாம்

எண்ணிற் கடங்கா அணுவெல்லாம்

6. பொருள், இடப், காலம்,
சிலை, குறை, தொழில்.

கண்ணிற் கொன்றா யேற்றிடுவாய்

பூதமெந் தெள்ளும் பெரும்பிரிவிற்

பேத மறக்கலந் தொன்றிடுவாய்

ஆதிய மைவிற் பேதமிலா

தோதும் தத்துவம் பெற்றிடுவாய்

*ஆன்+அம்+அம்+அம் (அன்+அம் : அன்+ஆன்)

பிருதிவி யாகா யங்களினைப்
பிரிவறக் காணக் கலந்திடுவாய்
உருவரு வான பிரிவதனை
அருவரு வாக்கிக் கலந்திடுவாய்

நந்தே கத்திற் பிரிந்திலதாய்
வந்தே கலந்த வைம்புதம்
நந்தா நித்திய மாவுளதைச்
சிந்தையிற் கொண்டே உய்வுறுவாய்

மண்ணொடு விண்ணைக் கலந்திடுவாய்
ஒண்ணி ரொடுத் கலந்திடுவாய்
நண்ணிடுங் *காலதைக் கலந்திடுவாய்
எண்ணும் அளைத்தினுங் கலந்திடுவாய்

நீர்த் கால்யண் விண்ணைவே
பார்வையி லொன்றாய்ப் பேதுறினும்
தேரும் அறிவிற் பேதமற
ஓர்வாய் விரவிக் கலந்திடுவாய்

மண்ணும் நீரும் கலந்தாலே
மண்ணி ரென்னும் பேத மறும்
மண்ணும் விண்ணும் கலந்திடனே
மண்விண் னென்னும் பேதமறும்

நீரும் காலும் கலந்தாலே
நீர்காற் றென்னும் பேதமறும்
நீரும் தீயும் கலந்திடனே
நீர்த் யென்னும் பேதமறும்

நீர்த் கால்மன் விண்ணன்னும்
பேராம் பூதப் பெரும்பிரிவு
ஒருருக் கொண்டே ஒங்கிடனே
தீர்ந்தே பெயரும் ஒருருவாம்

பவனம் இலதாம் இடளைங்கே
கவளாஞ் செலுத்தின் கண்டிடுவாய்
புவனம் நெருங்கச் சூழ்ந்துறையும்
பவன மின்றேல் நாமெங்கே

நாளாய் மிஸிரிள் பவம்போகும்
தானே யென்னும் நிலையேகும்
*மானே நீங்கி அருவாவாய்
காணாக் கரையும் கண்டிடுவாய்

*மான் : உருவம்

மாறிலா மால் பொருள்

நானே பல வாய்ப்
பலவே நானாய்

நாளெனும் ஆதி தத்துவனாய்
நாமெனு முருவா
யருவில் அருவாய்
நாமெனு மாதி யருவுருவாய்

உலகினிற் பயிலும்
உயிரில் வுளவும்

அலகில் வாகி யிறைவனவும்
சலமன் தேய
வாயுவி னாய்
இலகும் பூத மைவகையும்

பலபல வாகிப்
பரம்பொரு ளாகிப்
பல(ம்) நிறை யாதிப் பொருளாகி

அணுவா யணுவின்
னுண்ணணு வாகி
அணுவே தூல வருவாகி

இஞ்ளா யொளியா
யிலங்கும் பொருளாய்
மருளா யறிவா மனமாகி

மதியாய் விதியாய்ப்
 பதியாய்க் கதியாய்த்
 துதிபொரு ளாகி முதலாகி
 நிதியாய் நீதிப்
 பொருளா யாதிரை பிழவு
 நிதமா மோங்கா ரப்பொருளாய்
 வித்தாய் வித்துப்
 பொருளாய் நித்தம்
 எத்திசை விரியுமால் போலும்

சத்தாய்ச் சத்தும
 தாகிச் சித்தாய்ச்
 சுத்த நல்லா னந்தமதாய்க்

கடலாம் நீரிற்
 பேர்கொனும் அஸலபோல்
 உடலுரு பவனத் திடனாகி

இடநிலை பெயரின்
 இகநிலை பெயரின்
 திடநிலை தவறா தேயாகின்
 பிர்மம் தாகிப்
 பெருநிலை கொளினே
 மர்மம் தாம்நான் மாறாதே

பூர்வமிகு பாய்ந்து

ஶாரிவா தூஷி சியாத்து
கோத்து கூரை மூவிலிடு.

அருவம் தாகிச்

சுருவமு மாகிள்

உருவமி லாநூன் மாறாதே

மாங்குஷபிரா கங்கலி கங்கு

நானே பலவாய்ப்

பலவே நாளாய்

நாளென்று மாதி மாறாதே

ஏஷுபுமிகுஷபிரி உங்கிலர்

ஏஷுபுமிகுஷபிரி உங்கிலர்

ஏஷுபுமிகுஷபிரி உங்கிலர்

ஏஷுபுமிகுஷபிரி உங்கிலர்

இக(ம்) பர ஆதி அமைவு

பிறந்தாலு மதுவே
இறந்தாலு மதுவே
மறந்தோமே இந்த
நிறமாற்றம் தன்னை

இருந்தே இம்மாய
விருந்தாம் உகத்தைப்
பிரிந்தாலும் நாமே
இருந்தாலும் நாமே

அதுவென்ற போதும்
இதுவென்ற போதும்
பதமாற்ற யல்லால்
விதிமாற்ற மில்லை

நயனம் அதிற்றான்
பயளான தோற்றம்
மயலாய் மறைய
வியமற்ற தாகும்

கயங்கொண்ட மீளம்
*புயந்தேரை யள்ளம்
கயலோட்டலையும்
கயமென்ன வாகும்

- * வியம் = உடன்
- * (புயக்க) புயவெளி விகாரம் கொண்டது
- புயக்க : பாஷு - ஆங்வது புயம் : குளக்களை

சிறுவித் தடாந்து
 பெருவால் மாகி
 உருக்கொண்ட உன்னை
 திருக்கொண்ட தாகும்

அருவாகி நிள்ளே
 உருவான நாமே
 உருவான நாமே
 அருவாகு வோமே

எல்லாமே மாயம்
 அல்லாலே ஒன்றும்
 இல்லைய தாலே
 நில்லாது போமே

பலவென்ற நாமம்
 இலதான போது
 பலமென்ற தன்னை
 உளங்கொள்ளு வோமே

மண்ணோடு விண்ணும்
 விண்கோள்க ளெல்லாம்
 *கெண்ணங்கள் யாவும்
 *சின்மய மாகும்

சின்மய மாகி
 நுண்ணுரு வாகி
 தன்னரு வாகி
 மன்னரு வாமே

* கெண்ணம் = எழில்வடிவ

* சின்மயம் = ஞானரூபம்

பிரமம் தாகி
தீரமும் தாகி
அருமய மாகி
அறிவது மாமே

அறிவது மாகி
அறவமு தாகி
யாமது வாகி
* தெருள் கொள்ளுவோமே

அவமே நிலைக்கும்
பவமே தொலைத்து நிக்பு
தவமய மாகி
தவசீல மாமே

பூரண மானோம்
பரிபூரண மானோம்
காரணம் நீங்கிக்
கருவருவானோம்

கருவரு வாகி
ஒருவரு வானோம்
ஒருவரு நீங்க
அருவரு வானோம்

அருவரு வானோம்
அருவரு வானோம்
அருவரு வானோம்
அருவரு வானோம்

மஹான்தன் நாளே

சுத்த சோதி நாளே

கன் மயமும் நாளே

நித்தி யனும் நாளே

நிர் மலனும் நான்

சத்திய னும் நாளே

சத்த மதும் நாளே

முத்தி வழி நாளே

மோன மதும் நான்

விண் மயமும் நாளே

மண் மயமும் நாளே

ஒண் மயமும் நாளே

ஒங் காரம் நான்

தன் மயமும் நாளே

தாவ திலான் நாளே

வெம் மயமும் நாளே

வித்த கனும் நான்

தொன் மயமும் நாளே

தூம யமும் நாளே

பள் மயமும் நாளே

பரமாத் மா நான்

தவ சோதி நானே
சீவ மதும் நானே
பவம் போக்கும் நானே
பரமாத் மா நான்

பன் னாமம் நானே
பல வுருவம் நானே
ஒன்றான நானே
உள்ள மையும் நான்

அனு வாதி நானே
மனு வாதி நானே
தனி யாதி நானே
தாளாகும் நான்

உரு வாதி நானே
அரு வாதி நானே
திரு வாதி நானே
திரு நாமம் நான்

சத் தான் நானே
சித் தான் நானே
அத் தான் நானே
ஆனந் தம் நான்

ஆனந் தன்நான்ம
ஹானந்தன் நானே
தானந் தன் நானே
தத் எபும் நான்

நுண்பொருள் நானே

அனைத்திலு மான போது

இளைநயக் கில்ல தாமே

தினைத்துனை ஆன போதும்

திரிபொருள் யாவை மீதும்

வினையினைச் செலுத்தி மீண்டும்

மீண்டுமெவ் வணுவி னாடும்

நினைதொறுஞ் சென்று மீறும்

நித்திய சத்த னானே

(சத்தன்+நானே)

இடப் பொரு ஞடு புக்குத் து

திரும்பிடுந் தேவ னாமே (தேவன்+நாமே)

இடப்பொரு எற்று யாங்கும்

இலங்கிடுந் தேவ னானே

சடப்பொரு எற்று சாரும்

தண்ணெரிப் பொருஞ் நானே

நடம்புரி நாத னான

நவம்புரி சீவ னானே

(நவம்=புதுமைகள் புரியும்)

பூரண ஞான ஒளி

எங்குமே யாகி நின்றேன் - அதில்

எண்ணிலாப் பவங்களும் கொண்டேன்
பொங்கிடும் பாமதிலே - நான்

பொலிவற்றுப் பூரணங் கொண்டேன்

இங்கங் கேயென் றிலாத - அதில்

இணையில்லாப் பூரணங் கொண்டேன்
பங்கில் வாப்பா மதிலே - நான்

பரவியும் விரவியும் நின்றேன்

அங்கென்று பிங்கென்று மில்லா - நிலை

எங்கென்றும் பிரிவது மில்லா
பொங்கிடும் பாம திலே - நான்

பொலிவற்றுப் பூரணங் கண்டேன்

மங்கிய மாயந் தனிலே - ஒளி

மல்கிடும் செங்கதிர் வீடு

*பொங்கிய ஒளிவரு வில் - நான்
புகுத்தியே ஒளிவற்று நின்றேன்

ஒளிவினில் ஒளிவா கியே - உயர்

ஓண்ணனு நுண்ணனு வாகி
தெளிவதிற் ரெறிவது மாகி - நான்
தீராத நற்சத்ய மாகினேனே

* விளக்கம்: பொங்கிய ஒளி(யை) (என்) உருவில் நான்
புகுத்தி ஒளி உற்று நின்றேன்.

அள்ளி யழு தருந்தி - உயர்
 அமுதெனும் ஞானப்பா லருந்தி யன்னுபை
 பிள்ளைப் பருவந்த னிலே - நான்
 பிரிவிலா ஞானசம் பந்தனானேன்
 ந் விளைக்கி சொறைப் பற்றும்போலை
 ஞானத்திற் சம்பந்தம் யார்க்கும் - மிக
 ஆனாதே யள்ளிய விப்பவனான்
 சனமாம் தேகந் தனின் - நிலை
 இப்பிவெனப் போதிக்கு மானந் தனான்

ஆளந்தக் கூத்து

ஆளந்தம் ஆளந்தம் ஆளந்தமே
 ஆளந்தம் ஆளந்தம் ஆளந்தமே
 ஆளந்தம் ஆளந்தம் ஆளந்தமே
 ஆளந்தக் கூத்தாடு ஆளந்தமே

ஆளந்தம் ஆளந்தம் ஆளந்தமே
 நாளியாம் பேதமில் வாளந்தமே
 தாளதாய் நிள்றாடு ஆளந்தமே
 ஆளந்தக் கூத்தாடு ஆளந்தமே

ஆளந்தம் ஆளந்தம் ஆளந்தமே
 தானேதா னாளந்தம் ஆளந்தமே
 தானேதா னென்றாடு ஆளந்தமே
 ஆளந்தக் கூத்தாடு ஆளந்தமே

ஆளந்தம் ஆளந்தம் ஆளந்தமே
 ஆளாநன் நிலை கொள்ளு ஆளந்தமே
 மார்க்கி அருவாடு ஆளந்தமே
 ஆளந்தக் கூத்தாடு ஆளந்தமே

ஆளந்தம் ஆளந்தம் ஆளந்தமே
 ஆதியின் அமைவாகு ஆளந்தமே
 சோதிதா னென்றாடு ஆளந்தமே
 ஆளந்தக் கூத்தாடு ஆளந்தமே

ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தமே
 ஆதிதான் நீயாகு ஆனந்தமே
 ஆதிரி யென்றாடு ஆனந்தமே
 ஆனந்தக் கூத்தாடு ஆனந்தமே

ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தமே
 எங்கும்நி றைந்தநீ யானந்தமே
 எங்கென்றும் நீயாடு ஆனந்தமே
 ஆனந்தக் கூத்தாடு ஆனந்தமே

ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தமே
 பஞ்சபூ தங்கண் யானந்தமே
 தஞ்சம்வே ரேதாடு ஆனந்தமே
 ஆனந்தக் கூத்தாடு ஆனந்தமே

ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தமே
 அணுவினுக் கணுவாகு ஆனந்தமே
 மனுநீக்கி யருவாடு ஆனந்தமே
 ஆனந்தக் கூத்தாடு ஆனந்தமே

ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தமே
 *வல்லவ றானியா மானந்தமே
 எல்லாம்நீ யென்றாடு ஆனந்தமே
 ஆனந்தக் கூத்தாடு ஆனந்தமே

ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தமே
 சச்சிதா ளாந்தம்நீ ஆனந்தமே
 நிச்சமும் நீயாடு ஆனந்தமே
 ஆனந்தக் கூத்தாடு ஆனந்தமே

விதைஷாலை ரோகந்தக க்குற்றாலை
 * வக்கொன் +தான் +தியாம்

ஆளந்தம் ஆளந்தம் ஆளந்தமே
நவதோற்ற முன்றனி வாளந்தமே
பவமில்லை யென்றாடு ஆளந்தமே
ஆளந்தக் கூத்தாடு ஆளந்தமே

பீடக்ஷாகு

ஆளந்தம் ஆளந்தம் ஆளந்தமே
பேதமுற் றாலும்நீ ஆளந்தமே
வேதமொன் ழற்றாடு ஆளந்தமே
ஆளந்தக் கூத்தாடு ஆளந்தமே

ஆளந்தம் ஆளந்தம் ஆளந்தமே
பேதமிங் குற்றாலும் ஆளந்தமே
ஆதிதான் நீயாடு ஆளந்தமே
ஆளந்தக் கூத்தாடு ஆளந்தமே

ஆளந்தம் ஆளந்தம் ஆளந்தமே
*தாளத்திற் றலைகொள்ளு ஆளந்தமே
தாளத்தில் நின்றாடு ஆளந்தமே
ஆளந்தக் கூத்தாடு ஆளந்தமே

* தாளத்தில் + தலை + கொள்

வித்தான் வித்தான் வித்தான் வித்தான்
வித்தான் வித்தான் வித்தான் வித்தான் வித்தான்
வித்தான் வித்தான் வித்தான் வித்தான் வித்தான்

வித்தான் வித்தான் வித்தான் வித்தான்

ஞானக்கடல்

கலையினிற் சிறந்தது ஞானம் - அதிற்
காண்பது சுத்தநற் சத்தியமே
மலையென்ன மனத்தி னிற்கவலை - ஞான
மலையாகு மாந்தர்க்குச் சூனியமே
நிலையது மாறியே மாறிவீகம் - கடல்
அலையொத்த கவலையும் தத்துவமே
ஆனந்தம் ஆனந்தம் நம்மவர்க்கே - இது
ஆனந்த சாகரம் நம்மவர்க்கே
ஆனந்தமாகிய ஞர்னக் கடல் - யாங்கே
ஆதியாய் பாவிடும் ஞானக் கடல்

சருவழும் நான்

எங்கும் கலீலைக் கண்டேன்
 பொங்கும் ஜவாலைக் கண்டேன்
 மங்கா ஜமாலைக் கண்டேன்
 தங்கும் கமாலைக் கொண்டேன்
 யாவும் கமாலி னாக்கை
 யாங்கும் கமாலி னாக்கை
 ஹீவும் கமாலி னோசை
 யாவும் ஒன்றாவ தாசை
 யாவும் நிறைவி னாக்கை
 யாங்கும் நிறைவி னாக்கை
 ஹீவும் நிறைவி னோசை
 ஒன்றாவ தேயோ ராசை
 எங்கெங்கும் காண்ப தெதுகை
 எல்லாமே யேகன் வதிகை
 அங்கங்க லாகு மாதி
 அருவத்தி னுருவ சோதி

காணாத காய பூதம் தங்கள காலை
 காண்கின்ற தூய பேதம்
 ஆளாத அறிவி னோதம்
 அளைத்து மேக நாதம்

ஒங்கும் பரந்த சோதி
ஒன்றில் உறைந்த சோதி
யாங்கும் நிறைந்த சோதி
யாளென்ற ஆதி சோதி

கோவத்தி வூருவ பேதம்
கொண்டாலு மாதி போதம்
சாலத் தெளிந்த போது
சருவத்திற் சர்ச்சை யேது

உருவத்தி வூற்ற பேதம்
அருவத் தின் முன் பந்தம்
சருவத்தி லான ஆதி
தருமந்த னுள்ளை நீதி

நிறமற்ற நீரி னுள்ளை
நிறமற்ற வைகள் தன்மை
மறமற்ற பிர்ம உண்மை
வடிவாதல் வாழ்வில் நன்மை

எங்கெங்கு மான போது
எதுகை யிலாத போது
பங்கென்ற பிரிவி லாது
பரமால தாமென் ரோது

பூதங்க ஸளந்து பேதம்
பூண்டாலும் பூர்ண நாமம்
பேதங்க ஸின்றி விரவிப்
பெயர்கொண்ட ஞான வருவி

எங்கும் நிறைந்து மண்ணாய்
 எரியாகி வாடு விண்ணாய்
 முங்கும் நிறைந்த நீராய்
 முற்றா னனே முற்சீராய்

யெய்வாய் கண் முக்குச் செவியாய்
 வெளியாய் புலன்கட் செயலாய்
 யெய்யெங்கு மாகி விரவி
 மேற்கொண் டெனே இப்பிறவி

யெய்யாகி யாவி யேற்று
 வெளியா யுள்ளாகி வேற்று
 மையே யிலாது நீத்து
 மெய்யா னனே யென்றேத்து

அருவத்தி லுற்ற சோதி
 உருவத்தி லான போது
 பருவத்தி லுற்ற பேதம்
 பயனற்றுப் போவதாகும்

முற்றான வாழி தோய்ந்து
 முழுமையில் மூழ்கி மாய்ந்து
 வெற்றாகி யெங்குமாகி
 விரிந்தேன் அழிந்த தேகி

தேக மழிந்து ஏகத்
 திரையில் மறைந்து போக
 ஏகாதி யாகி னனே
 இறையாதி யாகி னனே

காண்போர்க்கு ஏக காட்சி
நாளென்ற என்னில் தேர்ச்சி
பூண்கின்ற தூல காயம்
பொய்யான பூத மாயம்

உருவற்ற கோல பூதம்
அருவந்த னுண்மைப் பேதம்
சருவம் நானான போது
சந்தேகம் வருவ தேது

உதித்தே மறைந்த இன்மை
உருவங்க ளென்னி லுண்மை
மதித்தோர் தம்வாழ்வு தன்னில்
மறைந்தோர் தம்காட்சி என்னில்

மண்ணில் மறைந்து மண்ணாம்
விண்ணில் நிறைந்து விண்ணாம்
கண்ணிற் காணாத காட்சி
கையற்ற தேயெம் மீட்சி

பூவாம் மலர்ந்து பூவில்
பூவோர்கள் போற்ற வாழ்ந்தும்
தாவிற் றயாள வேகன்
றனையாய்வ தின்மை மோசம்

நின்னன அனைத்தி லாக்கு
நீயற்ற தில்லை நோக்கு
உன்னில் அனைத்து மாகும்
உயர்காட்சி போது மாகும்

உன்காட்சி யாவு மாகும்
 உயர்சத்தி யாவு மாகும்
 கண்கண்ட யாவும் நீயே
 காணாத குக்மம் நீயே
 எங்கும் நிறைந்த ஏகம்
 எல்லாமதான ஏகம் தன்மை
 அங்கிங்கி வாத ஏகம்
 அதுநீய தான ஏகம்
 நூள மறிந்த உன்னை
 நூலங்கள் போற்றும் தன்மை
 தானத்திற் ரவையை தன்னை
 தாங்கும் தகையை உன்மை
 நாமென்னு மருவமாகும்
 நாமென்னு முருவ மாகும்
 ஒமென்னும் சருவமாகும்
 ஒங்கார சத்து மாகும்
 ஏகத்துவ ஞானம் தன்னை
 ஏற்காத பாபி மண்ணில்
 தேகத்த மிருகந் தனிலும்
 தீராத கீழ்மை நீசன்

வீடு

யாவும் ஒன்றே யானுமதில்
 யாமாய்க் கலந்தே விரிந்தேனே
 நாவிற் கூற வியலாத
 நயனங் காண வியலாத
 தாவிப் பரந்த பரமனுமாய்
 சத்தாய்ச் சித்தாய் அனந்தமுமாய்
 பூவாய் விள்ளனாய் மற்றவெலாப்
 பூதமு மானே னோனே

நானே நானே யென்பதனில்
 நாமே நாமே யென்பதளைத்
 தானே கானுந் தவந்தனையே
 தன்னிற் றானாய்க் கண்டேனே

நானே நாமா யானேனே
 நாமே நாளா யானேனே
 நானே நாமே யென்பதனில்
 நாளா விதமே யொழிந்தேனே

நானே நாமா யானதனால்
 நாமே நாமா யாவதுவே
 ஆளா யின்ப மளிப்பதனால்
 ஆரும் வீட டைந்தேனே

வீடு: விட்டங்பயணதால்

வீடு: விடுபடல்

நித்தியனே யிறையே

இருக்குமிட னின்றிநிறைந் தெங்குமுறை யிறையே
 நெருக்கமுட னின்றனனத்தாய் நீக்கமறக் கலந்தாய்
 பெருக்கமின்றிக் குறுக்கமின்றிப் பேதமின்றி மறைவாய்
 உருக்கொண்ட ஸாதவரு வருவடிவே இறையே

இறையவளைப் பள்ளிக்குள் ஸிருத்துவரோர் சாரார்
 நிறைந்தவளைக் கோவிற்குள் ஸிருத்துவரோர் சாரார்
 குறை மதியார் மறைந்துவிரி நிறையிறைக்கு விண்ணனை
 மறைவிடமாய்க் கொண்டுவர் உள்ளமையே இறையே
 விரிந்ததது திரிந்துவரும் வேற்றுமையைக் காணார்
 திரிந்தபொரு ஸிறையென்பார் சித்தத் தெளி வில்லார்
 மருமென்னச் சினைதன்னை உணர்த்திடுத வாமோ
 பாயாய்மா ஸாய் முருகாய் பாந்துறையு யிறையே

நிறைவதுவே யிறையதுவாய் குறைவதில்லா விறையே
 உறையும்பல பொருளாயும் மறைந்துறையு யிறையே
 நறையதுளி னினிமையது நன்குகலந்தாற்போல்
 நிறைந்துகலந் துறைபவனே நித்தியனா மிறையே

மாந்தளையே நாற்காலி மறைப்பது போற் குடமும்
உருவாய் களியினுக்குத் திரையாய் ததுபோல்
பரம்பொருளின் றுருவாய் சிருட்டியிலை யெல்லாம்
பெருந்திரையாய்த் தமையாக்கிப் பிரிந்தளவே யிறையே

நீரிளையே மறந்துழன்று நீடுறையும் மீனும்
தேரைதவ ஸளமுதலாம் சிருட்டிகளைப் போலும்
பாரினிலே தளைமறந்து பண்டிருந்த நிலையை
தீரவறிந் திலனவனே சீரிலனே யிறையே

நெருப்பினிலே யிட்டதொரு இரும்பிளையும் ஒத்தே
பரம்பொருளைத் தேடிப்பலப் பாதையிலு மலைந்தான்
இறைகுணத்தை யடைந்துமே இதினின்றுங் கலைந்தான்
நிறைந்தவதில் நிலைத்தவனே நித்தியனே யிறையே

இாண்டெனவே பெயர்ந்திதனில் இறைவனுக்கே யினையை
மருண்டுள்ளத் தாக்கினனே மதிதனிலுங் கெட்டான்
இருண்டவிருட் கெடுநெறியி லிசைவின்றிச் சிதைந்தே
வெருண்டுமூன்றாள் உருச்சிதந்தாள் வேறுகண்டா ஸிறையே

வெட்டுண்டே யுருச்சிதைந்த வீணுடலைக் கொண்டாள்
கட்டுண்ட திரைகளிலே மட்டின்றி மறைந்தாள்
கிட்டிநிறைந் துறைபவளை திட்டியினிற் காளா
தெட்டியிகச் சென்றனனே ஈடில்லா விறையே

நீதுவே யுறைபனியாய் நின்றநிலை மாறி
போதுவே திரிந்ததுமே பிறிததுநீ ராம்போல்
தீரவறி யாழுரா திருந்திடுவா யிறையின்
பேரிடமாய் நீயுறைவாய் பேதமிலை இறையே

நீர்மிதே குமிழுவாய் நின்றதது நோக்கு
 ஆர்கடலி வெழுமலைகள் அஸைவனாந் நோக்கு
 நீர்க்குமிழும் அஸையதுவும் நிலைத்ததிலை நோக்கு
 நேர்வழியு மிதுவாயே நிறைந்தவனே யிறையே

இடையின்றிக் குறையின்றி ஏகமென நிறைந்தே
 தடையின்றிப் பெயர்வின்றி தனித்திலங்கி விரவி
 இடமளைத்தி னிடமாகி எங்குமிகுக் கலந்தே
 உடலாக நின்றளையே ஓர்ந்திலனே யிறையே

நாயனையே யறியாதான் நாயினிலும் கேடன்
 வாயினையே கொண்டுமெவள் வார்த்தையிலா ஊயை
 மாயவிருள் தனில் மூழ்கி மாய்ந்துகெடும் முடன்
 தூயபர மறியாதான் தீயனவ னிறையே

உள்ளத்துள் ஞாறைந்தவளை உணராதான் மூடன்
 எள்ளாவும் அறிவில்லான் இழிகுலத்தான் நீசன்
 கள்ளாவும் கொண்டவனும் கறைபடிந்த உளத்தான்
 உள்ளகலை பலகற்றும் ஊனாவ னிறையே

மலைகடலாய் விண்வெளியாய் மண்ணீரா யிவையுள்
 நிலைகொள்ளும் யாவையுமாய் நெருப்புடனே காற்றாய்
 அஸையலையாய் அணுத்திராய் அருங்கதிராய் மதியாய்
 நிலைத்தவனை அறியாதான் நிர்மூடன் இறையே

நம்முடனே மறைந்துறைந்து நான்யறக் கலந்து
 எம்முருவா யருவாகி எதுகையிலா தாகி
 செம்மையதாய் நாமாகித் தெளிந்தவனை யறியான்
 இம்மையிலே புகழ்பெற்றும் இழிந்தவனே யிறையே

சின்மய நிறைவு அல்லது துள்மயம்

நித்ய பரமதில் சரணாகாதா

நின்தன் நன்மளம் நித்ய பரமதில் சரணாகாதா

மாயை கலந்த உன் கண்மளபாச

மாயமதே நிறைந்தாலே

தூய பரந்தான் மறந்தவன் மாண்டான்

துயரினிற் பெரிதும் துய்த்தானே (நித்ய)

ஆசை யறுந்தவன் நன்மனமேனி

வேசமதி விசையாதே

தூகு கரந்தார் பாமதிற் கலந்தார்

துறவதில் தினமும் நின்றாரே (நித்ய)

நான் யெனுந்தவ மந்திர மேவி

தானதிலே நிறைந்தாலே

மேனி மறந்தார் தன்மய மானவர்

வெளிதனில் பாவி நின்றாரே (நித்ய)

பேத மறந்துநன் விண்மயமாகி

பூதமதாய் நிறைந்தாலே

ஆதி கலந்தார் அரும்பதி கண்டார்

அவரினிற் பெரியர் உள்ளாரோ (நித்ய)

ஆதி நிலையதன் பண்பதுவாகி

மேதினிமே விருந்தாலும்

ஆதி யவர்தான் அறநெறி பூண்டவர்

அவரினிற் பெரியர் உள்ளாரோ (நித்ய)

¹அருவருவே நானே

அருவாகி யருவாகி யருவருவே யாகி
விரிவாகி விரிவாகி வேற்றிலா தாகித்
திருவாகிக் குறைவதிலா தேவடிவே யாகிக்
கருவாகி ²யிருவடிவாய்க் கதியாகி நின்றேன்

விண்ணாகி விண்ணதனில் விரிக்திரா யுடூலாய்த்
தண்ணான மதியாகித் தாவுபெருங் காற்றாய்
ஒண்ணாது நாளென்ன வருவாகி யருவாய்
எண்ணாத விடமெல்லா மெக்காலும் நிறைந்தேன்

கடலாகி மண்ணாகி மஸயாகி நீராய்
இடலுக்கே யிடனாகி யெங்கெங்கு யாகி
உடலாகி யமிராகி யருநிறைய வாகித்
திடனாக நாளென்னத் திரியாது நின்றேன்

எண்ணவிய லாவடிவா யெங்கனுமே விரிந்த
விண்ணரின்றி பிழந்தனவைய் பூதமென வாகி
எண்ணதிலாக் கோள்களென வெங்கும்நிறைந் தனவாய்
கண்காணா வணுவாயுங் 4காந்துறைந்தே நின்றேன்

முகிலாகி மழுயாகி மூடுபளி யாகிக்
ககளத்தே மின்னலூடன் கடுமிடிய யாகி
அகண்டுவிரிந் தேபாந்தே யலகதிலா தாகி
அகலாது கருவாகி யருவாகி நின்றேன்

காலுஞ்சாரா சாமளனத்தின் கருவருவா யாகிப்
பேணும்பாப் பிரமதாய்ப் பெற்றெடுக்கா தாகிப்
பூஜும்பல வழகளனத்தின் பூரணமா யாகி
வீணாற்ற பகுப்பொருளாய் வேறின்றி யாளேன்

1. அக = தங்கிட. 2. கு = நஷ்டம். அகவநு = தங்கிட்டுமாறன்.

2. இக = வெரிய. இகு = அக - கு

3. இடிதம் = இறங்கல்

4. காற்று = மறைந்து

ஏகசின்மயப் புகழ்ப்பா

அயலென வில்லா அமைவில்லா
 அனைத்திலுங் கலந்தே உருவில்லா
 இயலென வில்லா செயவில்லா
 இறையெனும் பெயரோ டினையில்லா
 அயமஃ தில்லா அமைவில்லா
 அருவா மிடனஃ தஃதில்லா
 குயமஃ தில்லா சேனில்லா
 சுத்த ஏக சின்மயமே.

நான் அவளென இடனில்லா
 நாடும் நவப்பொரு ளஃதில்லா
 தானே தன்னில் வேறில்லா
 தனக்கது நிகரென் றொன்றில்லா
 வானே மண்ணே என்றில்லா
 மற்றும் பூதம் அவையில்லா
 தானே தன்னிற் றானாகத்
 தனித்த ஏக சின்மயமே.

அனைத்து மான அமைவாகி
 அவற்றிற் கலந்த அமைவேகி
 தினைத்துணை தானும் பிரிவிலதாய்
 தெளிவுற விரவிக் கலந்தாதி
 எனுமதன் அந்தம் இவையில்லா
 எதிலும் எங்கும் பிரிவில்லா
 குணகுறை யில்லா நிறைந்தியங்கும்
 குணத்த ஏக சின்மயமே.

நாட்டுப்பறி பிளவி ரீதாக்கப்படி

அருவெனக் கொண்ட அமைவது தானே
உருவெனக் கொண்டே உழல்வது கானே
உருவெனக் கொண்ட துறுமுத ஸிலையாம்
அருவெனக் கொண்ட அந்நிலை யெய்தும்

இல்லதே உள்ளதாய் சாதிலா இன்பமாய்
அல்லதா மாதே அமைவதாய் - சொல்லுமோர்
சொல்லிலா உள்ளுரு கன்மயச் சின்மய
நல்லரு வாதல் நடம்

குறிப்பு : 3. ஏவி : ஏகன் 5. நடம் : திருவிளையாடல்

பொன்னார் மேனிப் பெருந்தகை

அழகுக் கழகே யரும்பொருளே
 அன்பே வடிவா மருங்குணமே
 எழிலுக் கொப்பில் வாதவரே
 இறையீ தெள்றுளை பகர்ந்தவரே
 அழிவுப் பாதையிற் சென்றவரை
 அறமே அறியா மறத்தாளர்
 பொழிவுடன் வாழ வழிவகுத்தார்
 பொன்னார் மேனிப் பெருந்தகையே.

பூரண நபியே சந்திராரே
 பூவுளோர் போற்றும் பெருமானே
 காரண நபியே கனியுளமே
 கதியே பதியே கருவருவே
 தாரணி போற்றும் சூரியரே
 தனிநிக் ரில்லாத் தவக்கொழுந்தே
 ஆரண மாம்குரு ஆன்தனிலே
 ஆரிறை போற்றும் புகழோரே.

ஒளியினு மிக்க வொளியுருவே
 உயிரினு மிக்க வுயிர்க்கருவே
 வெளியா யுள்ளாய்க் காந்துறைந்து
 வேதம் லிளக்கும் வல்லோரே
 துளிரு மெழிலார் நகையழகே
 தூய்மை துலங்குந் தேன்மொழியே
 ஒளிர்ந்தே காரிரு ளகற்றியதார்
 உயிரே குருவே புகழுருவே.

!யവിക്കുവി !യവിക്കുവി

കരുണാക് കടലേ കാറിരുണാക്
 കലൈത്തേ ദ്യാസിയൈപ് പരപ്പിയവെമ്പ
 മൂരണാ നീത്തേ മഹ നീക്കി
 മുമുക്ഷൻ മഹയൈ മാന്തരക്കു
 തരുണം പാർത്തേ സന്തശിത്ത
 തലൈവ ഭേദഭേദ മാണപിയേ
 വരുണം നീക്കി വാമ്പവിത്താർ
 മാന്ത ഭോംഭേണപ് പകർന്തലവേ.

ഇയർരു മെച്ചിലേ മിചെമൊച്ചിയേ
 ഇന്റൈവ നിന്റൈക്കു കുണക്കുംരേ
 മയർക്കോൺ മാന്തരക് കരുമരുന്തേ
 മഹമതു നീക്കി ധനങ്കാത്ത
 ചെയർ പെരു വീരർ വിന്റർരീരാ
 ചീരിയ പെരുമാ രാഗുന്ചീലർ
 വയിർരു കലൈപ് പചിപോക്ക
 വരിത്തു നിന്റ പെരുമാറേ.

மேகமே! மேகமே!

(மைய வெண்டுப் பாடும் பாட்டு)

இருண்ட மேகக் கூட்டம் நீ

திரன்டு ருண்டே யெண்டிசையும்

வரண்ட சிருஷ்டி யாமழக்க

வந்து வந்து கூடிடுவாய்

எரிந்து காலும் எரிகதிரே

பரிந்துள் கதிரை மறைத்திடுவாய்

கரிந்த தழைகள் தலையுயர்த்த

கருணை காட்டிச் சென்றிடுவாய்

இருண்டி ருண்ட மேகம் நீ

திரன்டு திரன்டு விண்மீழுதும்

பாந்து பாந்து கதிரவனின்

சாந்தனை நீக்கி மறைத்திடுவாய்

காற்றே கார்முகிற் கூட்டங்களைக்

கணமும் ஈங்கண் கொணர்ந்திடுவாய்

தோற்றும் கொடிய களவுதனைத்

தோன்றா திருக்கச் செய்திடுவாய்

இடியுடன் மின்னலிருள்கொண்ட

ஆஸமழை சோவெனப் பொழிந்திடுவாய்

மடைதிறந் தென்ன ஆறுகளும்

வாவியும் வழிந்திடப் பொழிந்திடுவாய்

வற்றிய வாறுகள் பெருக்கெடுக்க
 அற்ற குளங்கள் வழிந்தோட
 மற்றுள கேணிக ஸீர்மல்க
 மஸையே சோவெனப் பொழிந்திடுவாய்
 வயனில மெல்லாம் நீரோட
 வற்றிய கேணிகள் வழிந்தோட
 கயன்மீன் குஞ்சடன் நிறைந்தோட
 கருமுகில் பெருமழை பொழிந்திடுவாய்
 துயில்கொள் எழிலார் மயிலாட
 குயிலினம் கூவென இசைபாட
 மயல்கொள் மாவினம் பாய்ந்தோட
 வயனிலத் தேமழை பொழிந்திடுவாய்
 எரிந்து நிலமும் பிளந்ததுவே
 கரிந்து மாங்கள் விழுந்தனவே
 விரிந்து பழுதி பரந்ததுவே
 பரிந்து மழைநீ பொழிவாயே
 எரிகளற் காற்று மேல்வீச
 விரியழற் காளல் மேலோட
 கரிக்கும் கதிரே நீரிரங்கி
 * கனமே நீமழை பொழிவாயே
 சோவென மழையே பொழிந்திடுவாய்
 கவைதரு நீராத் தந்திடுவாய்
 * பாவிடுங் கொடிய காளீக்கி
 பஞ்சம் நீங்கிட மழைபொழிவாய்
 * களம் : மேகம்
 * பாலம் : பாலதுங்

வெறும் நரக்கட்டை

பித்துப் பிடித்த தொருகூட்டம் - எம்மைப்
 பேசியே தூற்றிடுதல் நாட்டம்
 கத்தித் திரிய மந்த சட்டம் - பொய்யாம்
 கதைகளைக் கட்டுவதே தேட்டம்
 சத்திய மென்ப ததற்கில்லை - உயர்
 சன்மார்க்க நெறிய மதற்கில்லை
 நித்தியனை யறிந்தோமே யென்னும் - அதன்
 நிறைதவத்தி வாழ்ந்து விட்டோமென்னும்
 சித்தியெல்லாம் நம்மகத்தே என்னும் - உயர்
 சீர்பாதை நாம்செல் வதென்னும்
 பத்தியிலே எனை யொப்பாரில்லை - இந்தப்
 பாரினிலே எம்போன்றோரில்லை
 வித்தைபல நாம் கற்றோ மென்னும் - வேத
 விதிகளிலே கரைகண்டோ மென்னும்
 பத்தியிலே முன்நிற்கும் பள்ளி - செலப்
 பறந்தோடும் அமாரெனத் துள்ளி
 சித்தமது தூய்மை யெனப்பன்னும்
 செயல்களிலே சுத்தம் நாமென்னும்
 புத்தம்புது வெண்ணிற்து நீண்ட - உடை
 போட்டுப் பெரும் தலைப்பாகை பூண்ட
 மித்தப்பெரும் தாடியொடு வாய்க்கும் - பல
 வேடங்கள் தரித்துவகை ஏய்க்கும்
 கத்த உள மற்றநாக் கட்டை - நிறை
 கயபுத்தி யற்ற மாக்கட்டை

கால்பாதாரமின்று

செத்த சவக் கட்டைபவக் கூடு - சதி

செய்யு(ம்)மற மாந்தர் இழிகேடு

இத்தலத்தே பணப்பித்தர் நாசர் - நிறை

இச்சை மறமாந்தர் மிகு நீசர்

அத்தலத்தே பேய்கள் வசைவிரகர் - பழி

அழிகுலத்தர் இழிமாந்தர் நாகர்

இத்தகையோர் இக்கூட்டம் என்போம் - கெட்ட

இன்னாரை நாம் நாட மாட்டோம்

அருங்சொற்பொருட்கள்:

அ

அற்றாயுமானேன்	:	அதுபோன்று மானேன்
அலரு	:	விரியும்
அங்கவருபி	:	அங்கமற்ற அருபியானவள்

ஆ

ஆக்கை	:	உடல்
ஆாதி	:	நிறைந்த ஆதி
ஆழி	:	கடல்

இ

இலகோளிர்	:	விரிந்த ஒளி
இழிந்த	:	இறங்கிய
இள்ளை	:	இல்லாஸை

ஏ

ஏட்டம்	:	கூட்டம்
--------	---	---------

உ

உகம்	:	உலகம்
உடு	:	நடசத்திரம்

எ

எதுகை	:	ஒள்றுபோன்று ஒள்றாதல்
எழிலி	:	மேகம்

ஏ

ஏதம்	:	குற்றம்
------	---	---------

ஒ

ஒண்ணிராடு	:	ஒளிபொருந்திய நீர் (ஒள்+நீர்)
-----------	---	------------------------------

ஒ

ஒச்சம்	:	ஆட்சிசெய்யும்
ஒர்வாய்	:	நினைப்பாய்
ஒங்காரம்	:	பிரணவம்

க

ககனம்	:	ஆகாயம்
கயல்	:	ஒருவகை மீள்
கயம்	:	நீர்நிறைந்த இடம், குட்டை
காந்து	:	மறைந்து
கமால்	:	பூணம் (அறுபு)

கா

காயம்	:	உடல்
கால்	:	காற்று
காலும்	:	கக்கல், வெளிப்படல்

கூ

கூத்தன்	:	உயிர், நாட்கமாடுபவள்
---------	---	----------------------

கோ

கோடு	:	கொம்பு, கொப்பு
------	---	----------------

ச

சச்சிதானந்தம்	:	பரம்பொருள்
		(சத்து + சித்து+ ஆநந்தம்)
சத்து	:	அறிவு, நள்ளமை, பிரமம்
சாசாரம்: சா+அசாரம் :	:	அஸையும், அஸையாப் பொருள்கள்

சா

சாகரம்	:	கடல்
--------	---	------

சி

சித்து	: வித்தை, வெற்றி, இறையற்புதம்
சிலம்	: சீவத்தின் குறுக்கம்
சிள்மயம்	: ஞானரூபம்
சினை	: உறுப்பு

கீ

கயம்	: தானாகவிருத்தல்
கரம்	: வழி, பாஸலநிலம், குடு
க்ஸ்மயம்	: பார்வையற்ற தன்மை

கு

குக்கும்	: நுண்மை, காளவியலாத்து
----------	------------------------

சே

செண்ணம்	: எழில்வடிவ
செய்பி	: சோழநாடு

கை

கைவாள்	: இலங்கை (அறுபு)
--------	------------------

த

தலம்	: இடம்
தண்ணீ	: அருள்

தா

தா	: குற்றம்
தார்	: மாஸல, உலகம்

தி

திட்டயிற்	: கண்ணில்
திரம்	: உறுதி, வீடுபேறு
திருவியன் மதியன்	: அழகுபொருந்திய, விரிந்த, பெரிய
திரை	: அஸல

தா

தாக	: குற்றம்	வடிவம்
தாவுடல்	: தூய்மையான உடல்	

தெ

தெருள்	: நூணம், அறிவுத் தெளிவு	
--------	-------------------------	--

தே

தேயி	: நெருப்பு	
தேவடிவோகி	: தே+வடிவு+ஏ+ஆகி:தே:தெய்வம்	

தொ

தொன்னெறி	: பழைய வழி	
----------	------------	--

ப

பவளம்	: காற்று, வாயு	
பவம்	: பிறப்பு, முன்தோற்றும்	

பா

பாதலம்	: கீழுலகம்	
--------	------------	--

பி

பினித்தே	: கட்டியே	
----------	-----------	--

பு

புவளம்	: ஆகாயம்	
--------	----------	--

பூ

பூ	: பூமி	
பூதம்	: ஜம்பூதங்கள்	
பூதஸம்	: உலகம்	

பெ

பெற்றி	: தள்ளம்	
--------	----------	--

பொ

பொன்றம்

குறைவற

பை

பைம்மரம்

பச்சைமரம்

வ

வதியும்

குடியிருக்கும்

வரை

மலை

வளி

பவணம், காற்று

வா

வாவி

குளம்

வி

விகுந்தி

பகுபதவறுப்பு

வித்தை

கல்வி, உண்ணம், ஞானம்

வியம்

வேறுபாடு, விரிவு, பெருமை

விரவி

கலந்து

விருத்தம்

விருட்சம்

விழையாத

விரும்பாத

வி

வீடு

வீடுபேறு

ஞா

ஞாலம்

உலகம்

ஞான்றும்

எப்போதும்

ந

நவம்

புது

நயனம்

கண்

நனி

மிகு

நன்னிடும்

நெருங்கிடும்

நந்தா

குறையா(து)

நாதத்திள்

நா
ஒலியிள்

நீர்மலள்

களங்கமற்றவன்

நுவல்

சொல்

மயலாய்

மயக்கமாய்

மன்பொருள்

மின்னிற்கும் பொருள்

மாபுறம்

பேரிடம்

மால்

பெருமை, பெரிய

மான்

உருவம்

மீதலம்

மேலுலகம்

முகில்

மேகம்

முத்தம்

முத்து

மேதினி

கே

மேரு

உலகம்

மே

ஜலால்

மகிளை, சிறுப்பு, மாட்சிமை (அறுபு)

ஜமால்

அழகு, சுந்தரம் (அறுபு)

நன்றி!

"இறையருட்பாமாலை" மலர்ந்து மணம்வீசு
பொருளுதவி செய்த ஆத்ம சகோதரர்கள்
H.சிராஜாத்தீன் (பேராலூரனி), அட்வகேட்
M.பீர்முஹம்மது B.A.,B.L., (உயர்நீதிமன்றம்,
சென்னை), N.தீன்முஹம்மது B.A., J.முஹம்மது
ரஹ்மத்துல்லா B.A.,B.Com., J.முஹம்மது
சதக்கத்துல்லா B.Sc., ஆகியோருக்கு மளம்களிந்த
நன்றியை உரித்தாக்குகிறோம்.

ஜமாலியா பதிப்பகத்தார்

திருச்சி.

